

MALLIKAI

மாண்புமிகு

அப்சுநூர் : விடாமநினிக் ஷாரா

வெள்ளி 1970

விடாமநினிக் ஷாரா

ஷாரா
35 சதம் ரூப, இலக்கிய மாத ஒதுக்கு

மலயன் ரேடியோ சேவீஸ்

45, கல்தூரியார் வீதி, : : யாழ்ப்பாணம்.

ரேடியோ திருத்துவதில் பிரபலம் பெற்றவர்கள்
மணிக்கூடுகள், கைக்கடிகாரங்கள் பழுதுபார்ப்பதில்
பிரபலமானவர்கள்

மின்சார சாதனங்கள் திருத்துவதிலும்,
இணைப்பு திலும் பிரசித்தி பெற்றவர்கள்
ஓருமுறை விழுயம் செய்யுங்கள்.

-
- ★ திருமண விழாக்கள்
 - ★ மகிழ்ச்சியான கொண்டாட்டங்கள்
 - ★ ஞாபகமிருக்கக்கூடிய
வீட்டு நிகழ்ச்சிகள்
என்றுமே ஞாபகமிருக்கப்
படமெடுக்கல்

ரேயோ சிட்டு

15, மணிக்கூட்டு வீதி, : யாழ்ப்பாணம்.

முன் ஏற்பாடு செய்தால் ஸிகழ்ச்சிகளை நேரில் வந்து
படமெடுப்பார்கள்.

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்--கவி
யாதியினைய கலைகளில்--உள்ளாம்
சடுபட்டென்றும் நடப்பவர்--பிறர்.
நன்றிலை கண்டு துள்ளுவார்”

கொடி 2

மார்ச் - 1970

மலர் 23

அட்டைப்படம்
இரா. சிவலிங்கம்

அலுவலகம்
60. கஸ்தாரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம் இலங்கை.

மல்விகையில் வெளிவரும்
கதைகளிலுள்ள பெயர்களும்,
சம்பவங்களும் கற்பணியே. கட்டு
டூரைகளில் வெளிவரும் கருத்
துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்
களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

இந்தப்பூவில்...

தலையங்கம்
கந்தவனம்
சிவானந்தன்
கருணையோகன்
திருச்செலவம்
மாஹாத்
ஜீவமொழி
அ. ந. க.
நெல்கை பேரன்

நூல் நயம்
முத்துவிங்கம்
தெணியான்
துளையசிங்கம்

உருளைக்கிழங்கும் திராட்சைப்பழமும்

அனுபவம் பல புதிய பாடங்களை நமக்குக் கற்றுக் கூறுவது ஒரு விரும்பும் நமது தேவை நம்மைப் புதிய முயற்சிகளில் இரண்டு வெத்ததுடன் நமது தேசத்தின் ஆற்றலையும் வளப்படுத்தி, முன்னேற வெத்துவது. பிரச்சினை மிகுந்த நெருக்கடிகள் நமது ஆக்க சக்தியைத் தூண்டி விட்டுப் பலரை நமது நாடுளனச் சிந்திக்க வெத்துவது.

இதை நாம் ஏன் இப்பொழுது நினைவு கூரவேண்டும்?

அதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. ஒரு காலத்தில் நமது குழந்தைகள் பிரியமாகச் சாப்பிடும் பிஸ்கட் இங்கிலாந்தில் இருந்து வரவேண்டி இருந்தது. நமது நாட்டில் அரசியல் மாற்றம் வந்தது. இன்று மலிபன் பிஸ்கட் அங்கிருந்து வந்ததைவிடத் தரமாக இங்கு தயாரிக்கப் படுகின்றது.

நமது வாகனங்களுக்குத் தேவையான டயர், ரியூப் ஜரோப்பாவில் இருந்தே நமக்கு இறக்குமதி செய்யப் பட்டன. இதிலும் அதிசயம்; மூலப் பொருளான றப் பரை நமது நாட்டில் கொள்முதல் செய்து, அதைப் பொருட்களாக்கி நம்மிடமே விற்பனை செய்தனர், இங்கி லாந்தினர்.

ஆனால் இன்று நமது றப்பரைக் கொண்டு நமது நாட்டிலே செய்த களனி டயர், ரியூப் நமது வாகனங்களுக்குப் பயன்படுத்திப் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உயர் ரகமானதாகவும் இருக்கின்றன.

சீமேந்து அன்றெரு காலத்தில் மேல் நாடுகளில் இருந்து வந்தால்தான் தரமாக இருக்கும் என மனமயக்கத்தில் இருந்தனர் நமது நாட்டினர். ஆனால் இன்று காங்கேசந்துறைச் சீமேந்துக்குப் போட்டா போட்டி இங்கே.

என் பல உதாரணங்களைக் காட்டுவான்? பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் நமது நாட்டில் வெளி யிட அடிப்படைத் தேவையாகப் பயன்படுத்தப்படுவது கடதாசி. இக் கடதாசித் தேவைகளுக்காகக் கடந்த காலங்களில் நமது நாடு ஐரோப்பியக் கப்பல்களின் வரவை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டிய அவல நிலையில் இருந்ததுண்டு.

இன்று வாளைச்சேனைக் கடதாசியின் தரம்பற்றி அமெரிக்கச் சஞ்சிகையான ‘நியூஸ் லீக்’ பத்திரிகையே பாராட்டி எழுதும் அளவிற்கு நமது நாடு பொருட்களை உற்பத்தி செய்வது மாத்திரமல்ல, உற்பத்தியாகும் பொருட்களை உலகமே அங்கீரிக்கத் தக்கதான் தரத்திற்கும் தயாரிக்கத் தகுதி பெற்றுவிட்டது என்பதையே இவை சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

வேட்டி கட்டாத நாட்டினர் நாம்விரும்பி உடுக்கும் வேட்டியை நெய்து அனுப்பிக்கொண்டிருந்தனர். 1793 என வேட்டியின் பெருமையைச் சொல்லிச் சொல்லி வேட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு கையாலாகாத சோம்பேரிக் கூட்டமாகத் திண்ணைத் தத்துவங்கள் பேசிக்கொண்டு காலத்தைப் போக்கினாலும்.

இறக்குமதி வேட்டிகள் தடை செய்யப்பட்டன.

இன்று தரமான வியாங்கொடை, ஹோரகொல்லை வேட்டிகளை நமது நாட்டிலேயே நெய்து நாமே உடுத்த முடிகின்றது.

குடம்-கற்பூரம்-ஜிப்பானில் இருந்து வரவேண்டும். நமது தெய்வங்களை ஆராதனை செய்வதற்கு கூட நாம் வேற்றுநாட்டை எதிர்பார்த்திருந்தோம். இன்று கற்பூரக் கம்பெனிகள் பலப் பல நமது தேசத்தில் தோன்றிக் கொண்டு வருகின்றன. நமது தெய்வங்களும் அதனாற் கோபித்துக்கொள்ள வில்லை.

1956-ல் நடந்த தேசிய மாற்றம் இந்தச் சாதனைகளை இந்த நாட்டில் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தி உதவியது.

தொழிற் துறையில் மாத்திரமல்ல, சாதாரண வடமாகாணத்துக் கமக்காரன் செய்யும் சாதனைகளையும் இங்கு சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் மாத்திரம்தான் விளையும் என நம்மைப் போன்றவர்களால் எண்ணப்பட்டு அதேசமயத்தில் நீண்ட காலமாக உண்ணப்பட்டு வந்தது உருளைக்கிழங்கு. இறக்குமதி தடைப்படுத்தப்பட்டது. கிலர் குய்யோ முறையோ எனக் கூச்சல் போட்டனர்,

கையில் மண்வெட்டி பிடித்த கமக்காரன் இவர்களுடன் சேர்ந்து கூச்சல்போடத் தயாராயில்லை. செம்பாட்டு மண்ணைத் தோண்டி பரிசோதனை செய்து பார்த்தான். பின்னர் சில கிழங்குகளை நட்டுப்பார்த்தான்; அதில் வெற்றியும் கண்டான்.

இன்று அரசாங்கத்தைப் பார்த்து, 'எத்தனை அந்தர் வேணும்?' என நிமிர்ந்து கேட்கிறுன்.

திராட்டைப்பழம் ஐரோப்பியச் சூழ்நிலையில்-சிதோஷ்ண நிலவளத்தில்தான் விளையும், பயன்தரும் என முன்னெரு காலத்தில் நில இயலைப் படித்துப் பட்டம் பெற்றவன்கூட நமக்குச் சொன்னதுண்டு. நாமும் நம்பிரமாந்ததுண்டு.

இன்று அதே கமக்காரன் தனது தோட்டத்தில் குலை குலியாகத் திராட்சைப் பழத்தை அறுவடைசெய்து

மாக்கட்டுக்கு விற்பனைக்கு அனுப்பி, தனது சாதனையை மிக அடக்கத்துடன் இந் நாட்டினர்க்கு மெய்ப்பிக் கின்றன.

இவை அத்தனையையும் இங்கு ஏன் ஞாபகப்படுத் துகிறோம்? நாம் விளக்கத் தேவையில்லை!

இந்தச் சாதனையாளர்களின் பரம்பரைதான் நாம்! இவர்கள் அவதரித்த இந்த மண்ணில் பிறந்தவர்கள் தான் நாம்!

நம்மைப் பார்த்துத்தான் ‘இந்த மண்ணில் கலை, இலக்கியம், சினிமா, நாடகம் வளராது’ எனச் சில உலுத்தர்கள், தேசீய சுய கொரவமற்ற சில சண்டாளர்கள் காலம் காலமாகத் சொல்லிவந்துள்ளனர். நமது இளைஞர்களின் திறமையை, நமது கலைஞர்களின் ஆற்றலை, நமது சிந்தனையாளர்களின் சக்தியை இச் சொற்களால் மழுங்க அடித்து விட்டனர்.

இத்தேசத்தில் மௌனமாக இருந்து மாபெரும் சாதனைகளைச் செய்துகாட்டிய கரங்கள் நமக்கு வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்கின்றன. அவை உழைப்பாளிகளின் விவசாயிகளின் கைகள். அவர்கள் மண்ணிலும் பொருளிலும் செய்துகாட்டிய சாதனையை நாம் கலையிலும் இலக்கியத்திலும் சினிமாவிலும் நாடகத்திலும் செய்துகாட்டுவோம். இந்த ஈழ மண்ணில் இவைகளையும் தரமாக வளர்க்க முடியும் என்பதைச் செயல் மூலம் நிருபித்துக் காட்டுவோம்!

சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்களே இது உங்களுக்குச் சமர்ப்பணம்!

முதன்முதலீடு சுந்தரசேன்

வி. கந்தவனம் B. A.

- ஓ அட்டையை அலங்கரிப்பவர் இரா. சிவலிங்கம் எம். ஏ. அவர்கள்
- ஓ மலையகத்தின் துளிர்விடும் புதுத் தலைமுறையின் முன்னோடி
- ஓ கடந்த காலத்தில் அரசியல் பழிதீர்க்கப்பட்டவர்
- ஓ சிறந்த நாவன்மை வாய்க்கப் பெற்றவர்: இலக்கிய நெஞ்சாளன்.

1955 ஆம் ஆண்டு மாசிமாதம் 4 ஆம் திகதி.

சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி.

செலையூர் மண்டபம்.

சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் மூன்று பெரும் விடுதிகள் உள்ளன. ஹீபர் விடுதி, செலையூர் விடுதி, சென் தோமஸ் விடுதி மூன்று விடுதிகளையுஞ் சேர்ந்த இலங்கை மாணவர்கள் எல்லோரும் செலையூர் விடுதி மண்டபத்திற் கூடினார்கள். தலைவர்; இரா. சிவலிங்கம் அவர்கள். கூட்டத்தின் நோக்கம் பிறந்த பொன்னாடு சுதந்திரம் பெற்ற தினத்தைக் கொண்டாடுதல். ஈழத் தமிழ் மக்கள் சுதந்திரத்தை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கின்றது என்று பலரும் உணர்ச்சி வேகத்திற் பொழுந்து கொட்டினர். என்னுடைய பங்கும் முடிந்து விட்டது. கூட்டமும் நிறைவேறியது:

தலைவர் என்னை நோக்கி வருகின்றார்:

முகத்துக்கு அழகு செய்யும் கண்ணோடி; நிமிர்ந்த நன்னடை; நெர்கொண்ட பார்வை; நிறைந்த சிரிப்பு; கேட்பார் மட்டுமன்

றிக் கேளாதாரும் வேட்ப மொழியும் நாவன்மை. அருமையான பேச்சாளன்' என்று என்னுள்ளே எண்ணிக்கொள்கின்றேன்.

'அருமையான பேச்சாளனப்பா நீ' என்றபடி அவர் என்னை அணைக்கின்றார்: 'நீங்கள் மட்டும் என்னவாம்! உங்கள் நாவொன்றே கோடி நன்மைதரும் நாளோ' என்று கூறி தான் அவரை அணைத் துக் கொள்கிறேன்.

இன்றுதான் முதல் முதலில் மனம்விட்டுப் பேசியிருக்கின்றே மாயினும் இதற்கு முன்னரும் சிவலிங்கத்தைப் பற்றிக் கேள்கிப் பட்டிருக்கின்றேன். அவர் அடுத்த ஆண்டு படிப்பை முடித்துக் கொண்டு புறப்படவிருக்கின்றார். நான் படிப்பைத் தொடங்குவதற்காக கடந்தவாண்டுதான் வந்து புகுந்திருக்கிறேன். வந்ததும் வராததுமாக அவரைப் பற்றி எனது நண்பர் தில்லைநாதன் கூறவும் மற்றவர் பேசவும் கேட்டு நிறையத் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றேன்; ஏனென்றால் சிவலிங்கத்தைத் தெரியாமல் கிறித்துவக் கல்லூரியில் இருக்க முடியாது என்கின்ற நிலை, அவவளவுக்கு எங்கும் சிவலிங்கம் என்பதே பேச்சு.

ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டியா அல்லது தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டியா? முதற் பரிசு சிவலிங்கத்துக்குத்தான். கட்டுரைப் போட்டியா? அதுவும் அவருக்குத்தான். எல்லாம் அவருக்குத் தான் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையாற் பலர் பயந்து போட்டி களிற் பங்குபற்றாமல் இருந்ததையும் நான் நன்கு அறிவேன், அவ்வளவுக்கு நண்பர் இரா. சிவலிங்கத்தின் புகழ்க்கொடி சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் பட்டொளி வீசிப் பறந்துகொண்டிருந்தது. அவரது நாவன்மையைக் காதலித்தவர் பலர். அவ்விதம் காதலித்த ஒருவர் அவரைக் கணவராய்ப் பெறும் பேற்றையும் பின்னர் பெற்றுள்ளார் என்பதும் உண்மை. அது நண்பர் சிவலிங்கம் செய்தவொரு பெரும் பேறென்றுங் கூறலாம். ஒன்னரூல், 'தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விளான் பெண்' என்று தெய்வப் புலவர் பேசும் பெண் அவரது துணைவி.

மலையகந் தந்த மாண்புடைச் செல்வர் இன்று எல்லோரது உள்ளத்திலும் நிலைபெற்றுயர்ந்த நிகரில் மகனைய் விளங்குகின்றார் அட்டன் ஹெலண்ஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவிருந்து, பின்னர் அதன் அதிபராக விளங்கி இன்று வகீலீல் தொழிலுக்குப் படித்துக்கொண்டிருக்கும் நண்பர் சிவலிங்கம் அவர்களுக்குக் கிடைத்த உயர்வு பதவியால் வந்ததன்று: மாற்றார்களுக்குச் செய்த உதவி யால் வந்தது; உழைப்பால் வந்தது: ஊக்கத்தால் வந்தது; உள்ளத்தால் வந்தது.

மலைநாட்டு மக்களின் வாழ்வும்வளமுமே அவரது முச்சு; ஈழத் தமிழரின் ஏற்றமும் தேற்றமுமே அவரது பேச்சு. அவரது நினைவும் கனவும் இவையன்றி வேரென்றறியா, ஏழைத் தொழிலாளர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்றி, அவர்களின் குறைபாடுகளைக் கூர்ந்து கேட்டு, ஊக்கமுட்டும் உறுதியுரைகளை உணர்ந்து

வரத்து உதவிசெய்வது நன்பர் சிவலிங்கத்தின் வழக்கம். அவ்விதம் தொன்டு புரிவது அவரது உரிமையாகிவிட்டது. வாழ்வாகி விட்டது. அதனால் மஸைநாட்டு இளைஞர்கள் அவர் பின்னால் திரண்டெழுந்து நிற்பதில் வியப்பின்கூ, 'மஸைநாட்டு' நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்க'த்தை உருவாக்கி அதன் தலைவராகப் பணிபுரிந்து அதன்மூலம் இளைஞர்கள் மத்தியிலே எழுச்சியையும் புத்துணர்ச் சியையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றார்கள். கட்டுரைப் போட்டிகளாலும் பேச்சுப் போட்டிகளாலும் இளைஞர்களின் அறிவை மேலதி கூப் படுத்தும் பணியிலும் நாடக-நடனப் போட்டிகள் நடாத்தி மஸைநாட்டு மக்களின் கலையார்வத்தைத் தூண்டி புதுமெருகூட்டும் பணியிலும் இச்சங்கம் முன்னின்று உழைத்து வருகின்றது.

மஸைநாட்டு எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவராக இருந்தும் சிவலிங்கம் அவர்கள் இலக்கியக் கலையை வளர்த்திருக்கின்றார்கள். அதன் பூரணாற்றுப்பினன் என்ற முறையில் அதன் வளர்ச்சில் சிருடனும் அதிக ஆர்வம் காட்டியதுண்டு. நாவலப்பிடியில் இச்சங்கம் எடுத்த முதல் இலக்கிய விழாவை யாரும் மறக்க முடியாது. வாழ்வளிக்கும் நகைச்சவைக் கட்டுரைகளுக்கும் வகைசொல்லும் அறிவுரைக் கட்டுரைகளுக்கும் இரா. சிவலிங்கத்தின் பேரை பெயர்பெற்றது. பல புதுமுறை நாடகங்களை எழுதித் தயாரித்த பெருமை இவரைச் சாரும்.

அட்டன்-டிக்கோயா சைவமகா சபைக் கீதம் என்னால் பாடப் பெற்றது. அது நன்பர் சிவலிங்கம் அவர்களின் வேண்டுதலால் ஆக்கப்பெற்றது அட்டன்-டிக்கோயா சைவமகா சபைக்கு நன்பருக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே காணியோன்றை வாங்கி, மாபெரும் மண்டபம் ஒன்றை எழுப்பி, கலைத்துவம் மிக்கக் கோயில் ஒன்றையும் நிறுவியுள்ள தென்றால் அதன் மந்திர சக்தியை என்னென்றியம்புவது? இத்தகைய சமயப் பணிகளுக்கெல்லாம் காரணமாக இருந்த பெரியார்களுள் நன்பர் சிவலிங்கமும் ஒருவராவர்.

இவை ஒரு சில உதாரணங்கள் மட்டுமே!

நன்பர் சிவலிங்கம் அவர்கள் தூங்காமையுடையவர்; அல்லி யுடையவர்; துணிவுடையவர். ஆதலால் தலைமைதாங்கும் திறம் வாய்ந்தவர். நினைவாற்றலும் நாவன்மையும் மதிநுட்பமும் மிகுந்த இவரது ஆற்றல் மஸைநாட்டு வளங்களில் ஒன்று: தேசிய செலவங்களில் ஒன்று. அது இன்னும் நன்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை யென்றே கூறவேண்டும்: முற்றுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் காலமும் வேகு தூரத்தில் இல்லை:

மல்விகை நிதி

வ. ந, பரராசசிங்கம் 50-00

223, 5-ம் குறுக்குத்தெரு, கெர்மும்பு,

வெப்பியாரம்

இ. சிவானந்தன்

பட்டிகட்டி எருப்பரவிபூசனையிட்டு வரம்புகட்டி
உச்சிவெய்யில் குளிர்காற்று உடல்உலுப்பும் பணியிலும்
நித்தநித்தம் போராடி நீரிறைத்து வளர்த்தேடுத்த
அத்தனையும் வெள்ளமதில் ஆழந்துனிட்ட வேளையிலே

வானேக்கும்மீயாழுமூவர்வீவயல்களிலே நெற்கதிர்கள்
கிணைக்கி முகம்புதைத்துக் கிடந்துமுன்ற வீறுபட
நாலாட்களுடன் பொருந்தி நல்லருவிச் குடுவைத்தார்
வேளாண்மை வீடுவர வெளுநாட்கள் தவமிருந்தார்.

கந்துகளில் நடையன்கள் கதிர்ப்பாய்கள் களக்கட்டை
பொங்கலுடன் தட்டுவெங்கள் பொழுதுபட வண்டியிலே
கொண்டுசென்று கூடியொன்றும் கொடும்பணியும் பாராது
கந்துகளம் தூற்றியபீன் கரத்தையிலே ஏற்றிவந்தோம்.

இன்றைக்கோ,

நாலுபெரும் வயல்வெளிக்கும் நானேதான் அரசனென
தேவையுள நாட்களிலே தெருத்தெருவாய்ப் பகவிரவாய்
நாயெனவே மிசின்பிடிக்க நம்மவரை அலையவிட்டு
ஆவலுள உழவரையும் அலைக்கழித்த துழவுமிசின்.

ஊரிலுள்ள அலைவருக்கும் ஒருமீசினே இருக்கதையா
ஆதவினால் பின்தங்கி அநுக்கிரகம் பெற்றிடத்த
குடும்பிரி தானியத்தை வீடுவரை கொண்டுசெல்வோம்
குத்தகையைக் கொடுத்தபின்னால் மிச்சமென ஏதுமிலை.

ஆறுகளம் இல்லாது அறுவடைக்கு முந்துகின்ற
யாழுமூவர் நெல்விழைச்சல் யாரெவர்க்குச் செறியுமெனில்
கால்கடுப்ப வயல்வெளியில் கலப்பைப்பிடித் தவர்க்கன்றி
வேறுகில சோந்தையுள்ள வெளையடை ஆட்கருக்காம்,

அமெரிக்க வீரார்களே! மைக்கிறது சடுகாடு!

— கருணயோகன்

அதோ! சடு காடுநோக்கி
அமெரிக்கரே செல்கின்றீர்...!
வீரத்தின் விளைநிலமாம்
வியட்டஞம்நாட் டிலுமது
தீரத்தைக் காட்டப்போய்
திக்குமுக் காடியின்று
அதோ! சடு காடுநோக்கி
அமெரிக்கரே செல்கின்றீர்...!
மக்களுக்கு மக்களால்லன்
மக்கள்செயும் ஆட்சியோ?
எக்கணமுங் குன்றுநோக்கி
இருப்பதிங்கே காட்சியோ?
வீரத்தின் விளைநிலமா! இது
வெற்றியின் நிலைகளன்! உயர்
தீரமுள்ள மக்களெல்லாம்
திரள்கின்ற ரணிவகுத்து!
அதோ! சடு காடுநோக்கி
அமெரிக்கரே செல்கின்றீர்...!
சூரப்புவிக ளேங்கள்
சூழ்ச்சியினி வீழ்ச்சியுமும்!
ஆருமிங்கே துணையில்லை
அழைக்கிறது சடுகாடு!
அதோ! சடு காடுநோக்கி
அடியெடுத்து வைக்கின்றீர்...!
நீதிமன்றம் கூட்டியங்கே
நீதிபதி யானுய! அந்
நீதிமன்ற முன்னவினி
நீயுமொரு குற்றவாளி!
அகிலமே! உரை நோக்கி

ஆயிரங்களை செலுத்தும்! வின்
 மகிழ்ச்சியெங்கே? மகிழ்ச்சியெங்கே?
 மனிதனு? சீ! மிருகமே நீ!!
 அதோ! கடு காடுநோக்கி
 அடியெடுத்து வைக்கின்றீர்...!
 வந்தவழி யேமீண்டும்
 வரலாறு செல்லுமாம்!
 அந்தவழி... அதோபார்!
 அங்கேதான் கடுகாடு!
 அதோ! கடு காடுநோக்கி
 அடியெடுத்து வைக்கின்றீர்...!
 முழிக்கின்றீர்! முழிக்கின்றீர்;
 பழிக்குப்பழி! துளிக்குத்துளி!
 ஒளிக்கின்றீர் ஒளிக்கின்றீர்
 ஒழிப்பதற்கு வருகின்றூர்!
 மிரண்டுகொண்டு நிற்கின்றீர்!
 மேலேபோகப் பயமேனே?
 இரண்டரைலட் சம்மக்கள்
 இருப்பரங்கே துணையாக!
 அதோ! கடு காடுநோக்கி
 அமெரிக்கரே செல்கின்றீர்...!

மல்லிகை

ஆசிரியர்: பொன்னி ஜீவா

கலை
 திலக்கிய
 மாதநிதம்

60. கல்தூரீயாந்தி, யாழ்ப்பாணம்

'மல்லிகை'யை
 மாதா மாதம்
 படிக்கத்
 தவருதீர்கள்!

சிங்களக் கிராமியத் தத்துவம் :

தமிழில்: ஈ. ஆர். திருச்செல்வம்

அப்பொழுது இளவரசன், ‘உணவுந்த இளவரசியையும் அழையுங்கள்’ என்று.

பெண் எலி

ஓரு நாட்டில் ஓரு அரசனும் அரசியும் இருந்தார்கள். இவர்களுக்கு ஓரு மகனும் இருந்தான். அவன் வளர்ந்தவுடன் அவனுக்கு கணவனுக்கு இருக்கத் தகுந்த அரசகுமாரனைத் தேட தூதர்களைத் தகப்பனாகிய அரசன் அனுப்பினான்.

தூதர்களிடமிருந்து செய்தி கேள்விப்பட்டதும் வேற்று நாட்டிளவரசன் இளவரசியைத் திருமணம் செய்யும் நோக்கத் தோடு அலங்கரிக்கப்பட்ட யானைமீது அமர்ந்து மந்திரி, பிரதானிகள், பரிவாரங்கள் புடைக்கும் பெண்ணிருக்கும் நாட்டிற்குப் பயணமாயினான்.

மற்ற நாட்டுக்குப் பெண்பார்க்க வந்த இளவரசனுக்கும், அவனது மந்திரி பிரதானிகளுக்கும் இளவரசியின் தந்தை கல்யாணச் சாப்பாடு வழங்கினார். இளவரசனும் அவனது சகாக்களும் சாப்பிடுவதற்கு ஏராளமான அறுசவை உணவிருந்தது.

மகாராணியார் “அரண்மனையில் உள்ள அறையொன்றில் இளவரசி உணவுந்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று பதிலளித்தாள்.

உணவு முடிந்தபின் இளவரசன் தன் வசமிருந்த ஆடை அணிகளை அணிவித்து அழைக்கார்க்க இளவரசியை அழைக்கும்படி வேண்டினான். மகாராணியார் அந்த ஏற்பாட்டையும் விரும்ப வில்லை. அச்சமயம் இளவரசி அரண்மனையில் ஆபரணங்களை அணிவதாகக் கூறினார். ஆனால், இளவரசன் அதையும் பொருட் படுத்தவில்லை.

அதன்பிறகு இளவரசன் அவளைத் தங்கள் நாட்டிற்கு புது மணப் பெண்ணுக் குழந்தையை செல்ல அழைக்கும்படி வேண்டினான்.

அப்பொழுது மகாராணியார் இளவரசனின் கூட்டாளிகளில் இருவரை அழைத்து, அவர்களிடம் ஒரு சந்தனப்பெட்டியைக் கொடுத்து, ஏழநாட்களில்வரை பெட்டியைத் திறக்கக் கூடாது என்று பணித்தாள்.

மந்திரி பிரதானி பரிவாரம் கருடன் இளவரசன் தன் தாயகம் திரும்பினான். ஏழநாட்கள் சென்று அலங்கரிக்கப்பட்ட சந்தனப் பெட்டியைத் திறந்த போது அதனுள்ளிருந்து பெண் எவிளைந்துபாய்ந்தோடிச்சமையல் கட்டில் பதுங்கிக்கொண்டது.

அரண்மனை சமையற் காரப் பெண் உணவாக்கி இளவரசனுக்குப் பரிமாறி எப்பொழுதும் போல் மிகுதியை மூடிவைத்து விட்டு வெளியில் சென்றார்கள். மறைந்திருந்த பெண் எவி உணவை அருந்திவிட்டு மறுபடியும் சட்டிபானைக் குவியலில் பதுங்கிக் கொண்டது.

மறுநாளும் வழமைபோல் இளவரசனுக்கு உணவு பரிமாறப் பட்டது. இளவரசன் சமையற் காரப் பெண்ணிடம் ‘பெண் எவி உணவருந்தியதா?’ என்று கேட்டான். பெண் எவி உணவருந்தியதாக சமையற்காரி கூறினார்.

ஒருநாள் இளவரசன் ‘நான் அறுவடை செய்வதற்காக கமத்துக்குப் போகிறேன். சமைய உசாமான்களை எடுத்து சட்டிபானைக் குவியலுக்கு அருகாமையில் வைத்துவிடு’ என்று கட்டியிட்டான்.

பெண்ணில் சட்டிபானை அடுக்கிலிருந்து வெளியில் வந்து உணவாக்கி இளவரசனுக்கு வைத்து விட்டு மறைந்துகொண்டது.

இளவரசன் வயலிலிருந்து திரும்பி உணவருந்திய பிறகு

சமையற்காரப் பெண்ணிடம், ‘நீயும் சாப்பிடுவிட்டு இங்கு வந்துவிடு’ என்றார்கள். அவரும் உணவருந்திய பிறகு வெளியில் அமர்ந்தாள்.

பெண் எவி வெளியில் வந்து உணவருந்திய பிறகு அரண்மனையிலிருந்த மற்ற எவிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு வயலில் அறுவடை செய்வதற்குச் சென்றது.

மறுநாள் இளவரசன் வயலுக்குச் சென்று பார்த்தபோது வயலில் அறுவடை சம்பூரணமாக முடிந்திருந்தது. அப்பொழுது அவன் செய்ததென்ன?

எருமைகளைக் கொண்டு சூடு மிதித்து நெல்லைக் களஞ்சியத்துக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள்.

பிறகு இளவரசன் சட்டிபானை அடுக்கிற்கு அருகில் சென்று, ‘நெல்லைக் குத்தி அரிசியாக்கி சிறிது சோறு சமைத்து எடுத்துக்கொண்டு பெற்றேரப்பார்க்கப் போவோம்’ என்றார்கள்.

அதற்குப் பெண் எவி ‘நான் அங்கு வரமாட்டேன்’ என்றது,

இளவரசன் அரண்மனைச் சமயற்காரியை அழைத்து நெல்லைக் குத்தி அரிசி எடுத்து சோறு சமைத்துப் பொட்டலைக் கட்டித் திரும்படி கேட்டான். அவனும் அவ்வாறே செய்து இளவரசன் கையிற் கொடுத்தாள்.

இளவரசன் பெண் எவியின் நாட்டிற்குச் சென்று அவள்

பெற்றேருக்கு சோற்றுப் பொட்டலத்தை அன்பாகக் கொடுத்தான்.

மகாராணியார் “மகனே! இளவரசி ஏன் வரவில்லை? ” என்று கேட்டாள்.

இளவரசன், “என்ன விசேஷம் உண்டோ தெரியவில்லை? இளவரசி பிறந்தகம் வரமுடியாது என்று மறுத்துவிட்டாள்”, என்றார்.

“நல்லது, இப்பொழுது நாட்டிற்குத் திரும்பி சமையல் பண்டங்களை சமையல் கட்டில் வைத்துவிட்டு பதுங்கியிருந்து பார்” என்றார்.

இளவரசன் நாட்டிற்குத் திரும்பி முன் ஏற்பாட்டின்படி சமையல் பண்டங்களை வைத்து விட்டு மறைந்துகொண்டான்.

வழிமைபோல் பெண் எவ்வெளியில் வந்தது, எலிச்சட்டையைக் களைந்து ஒரு பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு மென்மாகச் சமைக்கத் தொடங்கியது. எலிச்சட்டையில் இதுவரைகாலம் மறைந்திருந்த இளவரசி ஓர்

ஒப்பற்ற அழகியாக இருந்தான் தான் கண்டது ஓர் அழகிய இளவரசியாகவிருக்கவே இளவரசன் நம்ப முடியவில்லை.

சமைத்த பிறகு எலிச்சட்டையை யாரோ கவர்ந்துவிட்டதை உணர்ந்தான். சாமர்த்தி யமான திருடனைப் பிடித்துவிட இளவரசி உறுதி கொண்டாள். தேடிக்கொண்டுசெல்லும் சமயம் எலிச்சட்டை அடுப்பில் நீறுபூத் திருந்தது. அதிசயமாகச் சட்டையில் ஒரு கைமாத்திரம் எஞ்சி யிருப்பதைக் கண்டாள். இளவரசிக்கு அழுகை வந்தது.

இளவரசன் அவளை அழைத்து “அழவேண்டாம். எலிச்சட்டையை எளிக்கும்படி உனது தாயார்தான் எனக்குச் செர்ண னர்கள்” என்றார்.

அதன்பிறகு எலிசேடத்தை எடுக்கவேர சட்டிபாண அடுக்கில் ஒழியவோ அவளால் முடியாமற் போய்விட்டது. இளவரசியும், இளவரசனும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார்கள்.

ஓடுக்குக்கூடிய ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தி:

1969 ஒக்டோபர் மல்லிகை அட்டைப் பத்தை அலங்கரித்தவரான லயஞான குபேரபூபதி தட்சணைமுர்த்தி அவர்கள் ஐ. நா. சபையில் தவில் வாசிக்கப்போகிறார்.

ஜெர்மனிய மூலம்: வாஸ்டர் கெளப்பேண்.

தமிழில்: எம். ஸ். மாஹாத்

முள்ளில்

கடமையேற்க ஏந்த காவற் காரன் அந்த கோபுரத்தடியில் நின்று மேலே இருப்பவனுக்கு மெதுவாக சிட்டியடித்தான். அமைதியான அக் காலையிலது ஈட்டிபோல் பாய்ந்துசென்றது. அதுவரை கோபுர மேடையின் மேல் அசைவற் றிருந்த காவற் காரன் மெதுவாகக் கண்ணு கூட கெட்டிய தூரம் மலை அடிவாரத் தின் அராபிய கிராமமொன்றில் ஏதும் மக்கள் நடமாட்டம் இருக் கின்றதாவென அவதானித்துக் கொண்டான். சூரியோதயத்தின் சாம்பர் ஒளியிலே அங்கு ஒரு நடமாட்டமும் தெரியவில்லை. திருப்தியுடன் அவனதுதுப்பாக்கி தோளில் தொங்க, மேனிருந்து ஏணிமூலம் கீழிறங்கினான்.

நல்ல உடலமைப்புள் அவனுக்கு வயது முப்பத்தைந்திருக்கலாம். ‘நமாத் மொல்’ மில் குடியேறியவர்களைப் போன்றே இவனும் காக்கிநிற உடையும், காலில் நாடாவினால் வரியப்பட்ட ‘பூஸ்ட்’கம் தோலினாலன் கோட்டும் அணிந்திருந்தும், நெற்றி அகண்

தான். அதுஅவணூர் இராணுவ வீரனைப்போன்ற கம்பீரத்தோடு காட்சியளிக்கச் செய்தது.

‘எங்கும் அமைதியா?’ என வினவினான் காவலுக்கு வந்தவன். அதற்கு ‘ஆம் மிக அமைதியாகவே இருக்கிறது’ எனப் பதிலளித்தான் ஹன்ஸ் ஹர்தல்.

ரோஜா

சில வினாடிகள் இருவரும் ஏதோ மெதுவாக சம்பாஷித்த பின், வந்தவன் ஏணிமூலம் மேலேற, ஹார்தல் தனது சட்டைப்பையிலிருந்து ஒரு புகையிலை டப்பாவை எடுத்து ஒரு சிகரெட்டைச் சுற்றினான். அவனது விரல்கள் ஒரு கமக்காரனுடைய விரல்களைப்போன்று உரமேறியிருந்தன. ஒரு தீக்குச்சியைத் தட்டி தனது சிகரெட்டைப் பற்றவைத்தான். அந்த ஒளியில் அவனது சதுர நாடியும், இருபுறக் கணங்களிலும் குழி விழுந்து அழகு காட்டும் முகமும் நன்கு தெரிந்தன. அவனது கண்கள் ஆழப்பதிந்தும், கண்ணிமை தடித்தும், நெற்றி அகண்

றும், தலைமுடி கறுத்தும் இருப்பது ஒரு பிடிவாதக் காரணப்படம் பிடித்துக் காட்டுவது போலிருந்தது.

புகைத்து முடித்த சிகரெட்டு அடியைக் கசக்கியனைத்த பின், மெதுவாக அந்த அமைதியான சேரியினுநாடாக ஒரு குடிசைக்குச் சென்றான். ‘மரியம் நீ தூயில் கொண்டுவிட்டாயா? இல்லை யென்றால் சந்றுநேரம் உன்னேடு பேச என்னை அனுமதிப்பாயா’ என அந்தக் குடிசையின் தட்டியினுநாடாகக் கூப்பிட்டுக் கேட்டான்.

சிவ நிமிடங்களுக்குப் பின் கருங்கண்களையடைய இளம் பெண்ணெலூருத்தி தோன்றினான். பாலஸ்தீனத்தில் பிறந்த ஏணையூதர் கலைப்போல செந்திறமும், சற்று செம்பட்டையான தலைமுடியுமூடையவளாய் இருந்தாள். அவள் சற்று உயர்ந்தவளாகவும் அழகானவளாயும் இருந்தாள். அவள்ளிந்திருந்த ‘டெனிம்’ நீண்ட கால்சட்டையும், கம்பளி ‘ஐம்பர்’ ரும் அவனது அழகிய உடலமைப்பை அப்படியே எடுத்துக்காட்டியது.

‘என்ன நடந்தது?’ அவன் கேட்டாள்.

‘நான் உண்ணுடன் பேசலாமா?’

இருவருக்கும் சேரியின் எல்லைப்புறக் கம்பி வெளி களைக் கடந்து வயலினுநாடாக, அருகாமையிலுள்ள தோடைகள்வளர்க்கும் மேட்டை அடைந்தனர். இன்னும் குரியன் பூரணமாக

உதிக்கவில்லை. ஆயினும் அங்கு மிங்குமாக பறவைகள் மரங்களில் நாடாக பறந்து கொண்டிருந்தன. உதிக்கும் குரியன் ஒளி, அப்பாலுள்ள மலையின்மீதுவிழும் காட்சி பார்க்கவே அழகாயிருந்தது.

அவனது தோளின்மீதுள்ள துப்பாக்கி, அவர்களுக்கிடையில் வேண்டாத ஒரு விருந்தாளி போல் நின்றது. அதையவன் தோளில் நின்றும் கழற்றி கையில் தாக்கிச் சென்றான். அவள் அவனது மற்றக் கரத்தைப்பற்றியவாறு, இருவரும் ஓர் நீரோடைக்கருகாமையில் நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

‘நீங்கள் ‘வைபா’ விவிருந்து திரும்பியபின் எவ்வளவோ மாறி விட்டார்கள்?’ என மெதுவாகக் கூறிய அவள், ‘நீங்கள் என்னை மறந்தே விட்டார்கள் போவிருக்கின்றது’ என ஏக்கத்துடன் முடித்தாள்.

‘இல்லை மரியம் உண்ணை நான் காதவிப்பதனால்தான் சொல்ல வேண்டியதைக் கூற முடியாது துடிக்கின்றேன். நீ என்னைக் காதவிக்கிறேய் என்ற சொல் ஒன்றேபோதும். உலகில் வேறொதுவுமே எனக்கு வேண்டாம்’

மரியம் அவனது கரங்களை நெகிழிவிட்டாள், ‘நான் ஒரு துப்பாக்கிவீரனால். பட்டினி கிடக்கும் கமக்காரர்கள்மீது என்னால் துப்பாக்கிப் பிரயோகஞ் செய்ய முடியாது. நான் ஒரு டாக்டர்; உண்மையில் நான் ஒரு காவல் தாய்லை’

‘இல்லை நீங்கள் ஒரு துப்பாக்கி வீரனேதான். ஆம், காவற் காரணதான். நாங்கள் எல்லோரும் தோட்டத் துரைகள்தாம். நீங்கள் என்ன என்னைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?’

‘குண்டுகளினால் அழிக்கப்பட்ட குடிசைகள். மரத்துக்கிடக்கும் குழந்தைகளின் பிரேதங்கள்! நான் எனது தொழிலை மீண்டும் தொடர்ந்து செய்யப் போகிறேன். நான் ஸ்பெயி னுக்கு டாக்டராகப் போகப் போகின்றேன்’ என்றான் அவன்.

அவள், கேட்பதைத் தன்னால் நம்பமுடியாது, கண்களை அகலவிரித்தபடி நீங்கள் அப்படிச் செய்யக்கூடாது. சொல்வதை நிச்சென்று கூட என்னக் கூடாது’ என்றால்.

‘என்னால் முடியும்: நான் கட்டாயம் செய்வேன். அதை நிச்சயப் படுத்துவதற்காகவே நான் ‘ஸஹபா’ விற்குச்சென்று வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளேன். நான்போக ஏற்பாடு செய்துவிட்டேன். நான் போகத் தான் போகின்றேன்.’

அவவின் முடிவைக்கேட்ட அவள், அவனின் பிடியிலிருந்து வெளியேறினால். குரியன் மலை கனுக்குமேல்தோன்றிவிட்டான். அதன் சூடர்கள் அவளது தலை மீது விழ, அவளது மெல்லிய தலைமுடி கவர்ச்சியாகத் தோன்றியது:

அவன் அவளை மெதுவாகத் தொட்டு ‘மரியம்’ என்றான்.

‘இல்லை நீங்கள் என்னைவிடுச் சென்றால், நமக்கெனை என்னை இருக்கிறது?’

‘நமது காதல்; காதல் இருவருக்குமிருக்குமே’

ஆனால் நமது கனவு. அந்தக் கனவே மறைந்துவிடும். நீங்கள் ‘ரமாத் மொஸே’ யை விட்டுப் போகில், நிச்சயமாக அவை மறைந்துவிடும்: ‘அனுயிப்னு ஹகா’வில் நாங்கள் கவிவியைத் திரும்பவும் சிரமைப்போம். ஒரு காவத்தில் பாலைவனுந்தரமிருந்த இடத்தில், தோடை மேடு, கோதுமை வயல்கள். எங்கள் நாடு நமது மக்களின் கனவு.

அந்தக் கனவிற்கு என்னால் இவித் தொடர்ந்து பாடுபட முடியாது. அது ஒரு பாரதூரை மாஸ கனவு:

காலையின் அமைதியை சில துப்பாக்கி வெடிகள் கலைத்தன. அவளை யாரோ முதுகின் பிண்பு றமிருந்து தாக்கியதுபோல சற்று குனிந்தான். அவன் தன்னையறியாமலே, தனது துப்பாக்கியைக் கரத்தில் தூக்கி ஆயத்தப்படுத் தினான். வெடித்த துப்பாக்கிச் சத்தத்தின் எதிரொலி மலைகளின் ஊடாக எங்கோ கேட்டது சில பறவைகள் மரங்களுக்கூடாகப் பறந்து சென்றன. அவர்களின் குடிசைக்கருகில் ஆண்களும், பெண்களும் அந்த காவல் கோடு ரத்தை நோக்கி ஒடுவதைக் கண்டனர்.

உங்களது சேவை இங்குதான் வேண்டும். நான் சொல்லது கேட்டதா? ஸ்பெயின் அல்ல. இங்குதான் என்னுடன் வாருங்கள். அவர்கள் அந்த இடத்தை அடையும் ஹார்தலை விடுவித்த அந்த வீரன் இறந்துவிட்டான். இறந்தவனின் தாக்குக்கட்டில் அருகில் இருந்து எழுந்த ஹார்தல் இறந்தவனின் முகத்தை ஒரு ஜம்கலத்தினால் மூடி னன். அப்போது கூட இறந்தவனின் கணகளில் உறைந்த வெறுப்பை நெற்றிப் பொட்டுக்களில் உறைந்த இரத்தத்தை அவனுல் மறக்கமுடியாதிருந்தது

ஏதோ ஒரு வினையிப்பொழுதில் வயதடைந்தவன் போல் தனது தெற்றியை கரங்களினால் தடவிக்கொண்டிருந்தான். அவனால் ஒரு சொல்லும் பேசமுடிய வில்லை. தான் சுற்றியெடுத்த சிகரெட்டைக்கூட நாக்கால் ஒட்டியெடுக்க முடியாதவாறு அவனது நாக்குகள் காய்திருந்தது. தனது சிகரெட்டின் புகையிலையைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு விட்டு, தனது துப்பாக்கியை ஏந்தியவாறு அங்குள் குடிசையின் சதுக்கத்தில் கூடியிருந்த ஏனையோருடன் போய்ச் சேர்ந்தான்டு.

அங்கு கூடிய கூட்டம் அதிக நேரம் நிலைக்கவில்லை ‘போதும்’ ‘பழிக்குப்பழி’ அவர்கள் இனி என்றும் திரும்பிவராது வெளி யேற்ற வேண்டும். வருங்கள் செவேரிம் இதுதான் தருணம் என்ற சொற்கள் ஹார்தலின் காதில் விழுந்தன. அவனது மரி

யமும் அங்கு நிற்கக் கண்டான். அவளது கணகள், கீழுத்தடைக்கடித்த வாய், இறுகப் பிதித்த விரல்களுடன் நின்ற மரியத்தைக்கண்டு அவன் ஒரு நீமிடம் பொருமைகூடப் பட்டான்.

ஒரு டிரக்டரும், ஏரையும் எடுத்துக்கொண்டு அந்த இரண்டாம் டிரக்டருக்கு முன் செல்லும் டிரக்டரைப் பின்பற்றிச் செல். உனது துப்பாக்கியை இங்குள்ள பெண்களிடன் கொடுத்து விட்டு, இந்தக் கைத்துப்பாக்கியை உனது இடுப்பில் கட்டிக் கொள். நகருங்கள்! எனயாரோ ஒருவன் அவனிடம் கூறினான்.

‘ச ஷ ா க் தைரியமாயிரு. ஹான்ஸ்’ என்றாள்மரியம். மலை மீது தோன்றிய சூரியனின் ஓளி தாரத்திலுள்ள அராபியக் கிராமத்தை மிக அழகாக ஆக்கிக்காட்டியது. 40 ஆயுதந்தாங்கியவர்கள் லாரிகளில் பிரயாணஞ்செய்ய, அவர்களைத்தொடர்ந்து பல டிராக்டர்களும் பின்தொடர்ந்தன. அவற்றில் ஒன்றிற்கு ஹார்தல் சாரதியாகச் சென்றன. பர்ரமான அந்த டயர்கள் மலையில் ஏறும்போது, மனல் வெடிப்பதுபோல பின்ததுமல்லாது, டயருக்கடியில் பட்டவை நன்றாக அமர்த்தவும் பட்டிருந்தன. அவர்கள் தங்கள் குறியையடைந்தவுடன் அக்குடிசைகளிலுள்ள சில அடுப்புகள் புகைந்தாலும்கூட அந்த முழுக்கிராமமும் ஒருவருமற்று வெறிச்சென்றிருந்தது. அவர்கள் துப்பாக்கியுடன் லாரிகளை விட்டிறங்கி

யவுடன் அங்கு ஓர் கப்பியில் கட்டியிருந்த நாயோன்று கோபத்தினால் குரைத்தது.

வந்திறங்கியவர்கள் அங்குள்ள யாவற்றையும் அல்லோல கல்லோலப் படுத்தினர். வத்தகைத் திடவில் குரியகாந்திப் பூதிடல், கல்வி மேடு, அங்குமிங்கும் நட்டிருந்த கோவா மரக்கறிப்பயிர்கள், அவற்றிற்கு நடுவேயிருந்த ஜன்னலற்ற குடிசைகள் யாவற்றையும் அவர்கள் அழிப்பதை தனது டிரக்டர் ஆசனத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் ஹார்தல், அதிநுப்தியுடன். அங்கு ஒரேயொரு கல்வீடிருந்தது. அது அக்கிராமத்தலைவரினதாயிருக்கலாம். அது அங்கு கோபுரமொன்று போல் அழிந்த கிராமத்திற்கு மேலாக கைவிடப்பட்ட சிறபம்போவிருந்தது.

தனது இடுப்பிலிருந்த கைத்துப்பாக்கியைக் கழற்றி டிரக்டரின் ஆசனத்தின்மேல் வைத்து விட்டு, அருகாமையிலிருந்து ஒரு சேரிக்குள் சென்று ஒரு அச்ததமான ‘ஹஸ்லியன்’ பொறுக்கியெடுத்தான். உள்ளே இருட்டுக்குள்ளிருந்து சகிக்கமுடியாத துர்நாற்றமடித்தது. அங்கு ஒரு மூலையில் ஒரு முடிச்சி கந்தையசைவதுபோல் தோன்றியது. அந்த பொட்டலத்தைப் பரீட்சிப்பதற்காக உட்சென்றான். மென்மையாக அழும் ஓர் ஒலி கேட்டது. பூனையின் கண்களைப் போன்று இரண்டு கண்கள் அவனையுற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன.

‘இதை முதலில் முடிப்போம்’ என யாரோ வெளியிருந்து கூறுவது கேட்டது. எங்கிருந்தோ ஒரு டிரக்டர் புறப்படும் சப்தம் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து அழிக்கும் சேரிகளிலிருந்து சம்மலும் சச்கரங்களும், முறியும் மரங்களினது, என்னைய் டப்பாக்களினதும் சப்தங்கள் ஒலித்தன.

வெளியே பாய்ந்துவந்தான் ஹார்தல்லு ‘அவர்கள் எல்லோரும் போகவில்லை. அந்த டிரக்டர்களை நிறுத்துங்கள்’ என அவறியபடி அங்கிருந்த கந்தைகளைப்பிரித்தான் குரிய வெளிச்சத்தில். அதற்குள் கதறியபடி தவழ்ந்து வரும் வயது முதிர்ந்த அராபி யொருவன் இருந்தான். அவன் தனது பயமும், வெறுப்பும் நிறைந்த கண்களால் ஹார்தலைப் பாாத்துக்கொண்டிருந்தான்.

‘நீ இங்கு என்ன செய்கின்றூய் ஹவீப்? நீ ஏன் போகவில்லை?’ என தனக்குத்தெரிந்த அராபிய பாலையில் வினவினான்

‘போ, போ’ என மெதுவாகக் கூறி தனது கரத்தை விசித்து ஒரு திசையைச் சுட்டிக்காட்டினான் அந்த அராபி.

அக்கிழவனிடம் முழங்காவிலிருந்த ஹார்தல், அவனைப் பார்வையிட முயன்றன. அப்போது எதிர்பாரத விதமாக தனதுபலங்கொண்டவரைதனது பற்களால் ஹார்தலின் மணிக்கட்டில் கடித்தான். உடனே

தனது கரத்தை அந்த அராபி யிடமிருந்து பறித்தெடுத்தான் ஹார்தல்.

‘போ, போ’ என அவன் கத்தினான்.

ஹார்தல் எழுந்து தனது கடிகாயத்தை ஒரு கைலேஞ்சால் கட்டியவாறு தனது டிரக்டருக் குத் திரும்பினன். அன்றைய பிரயாணத்தைப் பற்றி அவனுக்கு முரண்பாடான எண்ணங்கள் தோன்றின. அப்போது ஒரு புறமாக ஒருவன் தனது டிரக்டரை எஞ்சியுள்ள சேரிமீது ஏற்றி தீப்பெட்டியை நகக்கு வதுபோல தரைமட்டமாக்கிக் கொண்டிருந்தான். மற்றவர்கள் தங்களது புது எஸ்லீக்காக மரத் தடிகளை நிலத்தில் அறைந்து கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது தான் ஸ்பெயி னிற்குப் போகவேண்டிய விடய மாக வைபாவிற்கு சென்று ஒரு யுத தொழிற் சங்கத்தலைவனைக் கண்டு சம்பாவித்தது உடன் ஞாபகம் வந்தது. ‘அராபிய தொழிலாளர்களையும்’ கமக்கா ரசிகளையும் நாம் ஆதரிக்கவேண்டும். சுயஸ் கால்வாயில் பிரிட்டிஸ் பொவில்காரர்களாயிருக்க நாம் மறுக்கவேண்டும்’ என்று கூறிய சொற்கள் அவனது இரு தயத்தில் பதிந்திருந்தது. சுயஸ் கால்வாயில் பொவில்காரர்கள் நிற்பதுபோல ஹார்தலின் கண் முன் தோன்றின. கற்பளை உயிர் பெற்றுவிட்டது. தனது பற்களைக் கடித்துக் கொண்டான்

தனது மணிக்கட்டிலுள்ள வளி, சற்று ஏறக்குறைய இரண்டு மதிழித்தியாலங்களுக்குமுன் தாள் ஒருவன் தனது தலையில் வெடி காயத்துடன் இறந்தான் என்பதை ஞாபகப்படுத்தியது. இறந்தவன் ஒருவேளை தானாகவும் இறந்திருக்கவாம் என என்னைய வாறு தனது டிராக்டரில் அமர்ந்தான்.

அராபியர்கள் திரும்பிவரும் நாம் ஒரு புதிய எஸ்லீயை அமைக்கவேண்டுமென ஒரு டிரக்டர் சாரதி சப்தமிட்டான். அவனைப்பார்த்து. ‘அந்த வத்தகை மேட்டிற் கப்பாவிருந்து நீ ஆரம்பி’

ஹார்தல் தனது டிரக்டரை ஆரம்பித்து மெதுவாக முன் சென்றான். சில வினாடிகளுக்குள் அக்கிராமத்தைச் சூழ்ந்த வெறும் நிலத்தை உழுதான், வரம்பிட்டான். இயந்திரத்தின் உதவியி னுஸ் ஒவ்வொரு அடியாக ஒரு மலையை வளைத்து, மற்றதற்குக் கீழ்ப்புறமாகவும் சற்று அநிக் கப்பட்ட கிராமத்தினாடாக எல்லை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது. சூரியன் மிகக் கடுமையாக எரிந்தது. அவன் ஒரு பெரிய வட்டமாக உழு, அதனால் எழுந்த புழுதி சற்று அப்பால் உழுதுகொண்டிருந்த இரண்டாவது டிரக்டரை மூடிமறைத்தது.

அடிக்கடி முன்னும் பின்னு மாகப் பார்த்துக்கென்டு வேறொன்றிலும் கவனம் செலுத்தாது தனது வேலையை முடித்தால் போதுமென இருக்கும்

போது, சற்று அப்பாலுள்ள கல்விமேடைக்குள் ஏதோ நகர் வதைக் கண்டான். அதே சமயத்தில் ஒரு கந்தைக்குள் மறையப்பட்டிருந்த முள்ளும் தோலு முடைய ஒருவன் தனது வழிக்குக் குறுக்கே வந்துவீழ்ந்தான்.

உடனே தனது டிரக்டரை நிறுத்தினான் ஹார்தல். தனது டிரக்டரின் ரேடியேட்டரின் மேலாக அந்த அராபி தரையில் குதித்தவாறு மண்ணை இருகரவங்களிலும் அள்ளி முத்தமிடக் கண்டான். அந்தக் கிழவனின் கண்களில் ஒளி பிரகாசித்தது. அவன் தலையை உயர்த்தியவுடன் காறித் துப்பினான்.

‘என்னைக் கொன்றுவிடு!’, எனக்கதறினான். என்மேலுனது ட்ரக்டரைச் செலுத்தி என்னை எனது நிலத்திலே உழுதிப்புதைத்துவிடு என்று கத்தினான்.

சிலவினாடி செய்வதறியாது திகைத்து நின்ற ஹார்தல் உடனே பாய்ந்து கீழிறங்கினான்.

‘ஹா எங்களது நிலத்தைச் சூறையாடிய திருடர்கள் நீங்கள் எனது குழந்தைகளை நகக்கிய வர்களும் நீங்களே! எனது திட்டங்கள் அந்த அராபி.

‘அவனை வளைத்து உழு. நகர்ந்து கொண்டே இரு’ என இன்னுமொரு சாரதி உரத்துக் கூறினான்.

ஹார்தல் அசையவில்லை. அப்போது மற்ற சாரதி அந்த

அராபியின் காஸ்களைப் பிடித்தி முத்துக்கொண்டு அவனை எல்லைக்கு அப்பால் கொண்டு செல் வதையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ஹார்தல்.

‘உனது டிரக்டரை ஆரம்பி என்றான் மற்ற மனிதன் ஹார்தலைப் பார்த்து.

மீண்டும் தவழ்ந்து வந்து அருகாமையிலுள்ள ஒரு டிரக்டரின் ஓர் பாகத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான். அந்த அராபி: அதன் சாரதி தனது கைத்துப் பாக்கியின் கைப்பிடியினால் அந்த அராபியின் தலையில் ஒங்கி அடிக்க, கதறியமுதான். உயிரற்ற கரங்கள் தன் பிடியை மொதுவாக டிரக்டரிலிருந்து நெகிழி விட்டன. அவனின் முனங்கள் சில நிமிடங்களில் ஒய்ந்து விட்டது.

அதைப்பார்த்து சகிக்க முடியாத ஹார்தல் உடனேபாய்ந்து முன்சென்று மற்றவனின் கைத் துப்பாக்கியைப் பறித்து டிரக்டரின் ஒரு பக்கத்தில் அடித்து உடைத்தான். அங்கு புதிதாகத் தோண்டிய வாய்க்காலுள்ள வீழ்ந்து கிடக்கும் அராபியை சற்று உற்று நோக்கினான். வீரிந்த வாயுடன், பார்வையற்ற கண்களினால் சூரியனை உற்றுப் பார்க்க அது அவன் கண்களை பிரதிபலித்தது. மையத்தின் கண்களை மொதுவாக்க கஶக்கி முடினான் ஹார்தல். பிறகு தனது

மிரக்டரில் கூட்டியமைக்கப்பட்ட
உள்ள ஏரைக்கழட்டி ஒரு புறத்
தில் புரட்டிவிட்டான்.

ஒல்லாந்தக் கப்பல் ஒன்று
தைபாத் துறைமுகத்திலிருந்து
புறப்பட ஆயத்தமாகிக் கொண்
டிருக்கிறது. அதன் 'டெக்'கிலே
பிரியாவிடை பெறும் பிரயாணி
கள் நின்று கொண்டிருக்கின்ற
னர். அவர்களுள் ஒரு மெல்லிய
கரிய தலைமுடியுடைய இளை
ஞும் நின்றுகொண்டிருக்கிறான்.
அவன் பிரியாவிடைதர கரையில்
நிற்போர்களைவிட்டு தன்பார்
வையை அகன்ற சமுத்திரத்தின்

மீது செலுத்திக் கொண்டிருக்கி
ருன். நீலக் கடவின் நீண்ட
அலைக் கரங்களுக்குள்ளே ரமாட்
மேலே தோடை மேட்டையும்,
அதன் பழம்போன்ற மரியத்தை
யும் கண்டு கொண்டிருக்கின்
ருனே!

கப்பல் தன் பிரயாணக்
குரலை எழுப்பிவிட்டது. கடலைப்
போல அவன் உள்ளத்திலே ஒரு
கொந்தளிப்பு. எனினும் கிழக்
கில் பொன்னின் வட்டம்போல
ஒரு புதிய சூரியன் உதித்துக்
கொண்டிருந்தான்.

இக் கதாசிரியர் ஜி ஜி

இக்கதை ஆசிரியர் ஒரு யூதர். பெயர் வாஸ்டர் கௌப்
மென். 1924-ம் வருடம் பெர்லினில் பிறந்த இவர், தம்
இரண்டாவது வயதில் பெற்றேரை இழந்தார். பதினைந்
தாம் வயதில் நாஜிஸ்டுகளினால் பராமரிப்போரும் கொல்
லப்பட தன் உயிரைக் காப்பாற்றி ஆஸ்திரேவியா சென்று
1955-ம் வருடம்வரை அங்கு வாழ்ந்தார். இடைக்காலங்
களில் தெருப் படப்பிடிப்பாளராகவும், ஏன் பழத்தோட்
படப் பராமரிப்பாளராகவும் வாழ்ந்தமையால் இவரது
படைப்புக்களில் மனிதாபிமானம் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்
கின்றது. இவருடைய 'புயவின் சீற்றம்' என்னும் முதல்
நாவலே பலமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
இவரது பல சிறுகதைகளில் ஒன்றே இம் 'முள்ளில் ரோஜா'
இவரை இம் மொழிபெயர்ப்பாளர் நேரில் சந்தித்ததுடன்
அவருடன் அவரது படைப்புக்கள் பற்றியும் பேசியுள்ளார்.
தமிழில் மொழிபெயர்க்க மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அனுமதியும்
வழங்கியுள்ளார்.

தீவு
மாழி

பத்து

மக்கள் குலத்திற்குப் பயன்பட வேண்டு மென்ற நோக்கத்தோடு முயன்று சேர்க்கப் படுவது அறிவு. அது ஆக்கபூர்வமானது; படைப்பாற்றல் மிக்கது; பாஸ்யை வளப் படுத்துவது. தன்னிடத் தவிர யாருக்குமே பயன்படக்கூடாது என்ற சுயநல நோக்கோடு மற்றவர்களுக்கும் பயன்பட முடியாத விஷ யங்களை உருப்போட்டு, மனனம் பண்ணி ரூானம் என்பதின்பெயரால் சேர்த்துச் செருக் கடைவது மலட்டுப் பாண்டித்தியம். முன்னது களஞ்சியம்; பின்னது குப்பைத் தொட்டி.

வாழ்க்கைப் போக்கிலிருந்தும் வாழும் மனிதர்களிடமிருந்தும் கற்கும் அறிவு, வாழ்க்கைக்குச் சுவை அளிப்பதுடன் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் மன வளத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

போராடும் மனிதர்களே, மக்கள் குலத் தின் நன்மைக்காக உமது சகல சுக செளக் ரியங்களையும் துறந்து சமுதாய நெருப்பில் தம்மைத்தாமே விறகாக்கி கொள்ள முனைந்து உழைக்கும் தூயவர்களே, எனது சகல திறமை களையும் ஆற்றல்களையும் உங்களது காலடியில் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பிறருக்குச் சேவை செய்வதினால் நலிந்து
அழியக்கூடிய மனித உடல்தான் உண்ணம்
யான நடமாடும் கோயில்.

இலக்கிய உலகின் உயர்ந்த படிக்கட்டு
களில் நின்று நான் எனது பலங்கொண்ட
மட்டும் அதன் கதவுகளைத் தட்டினேன்.
முடிவில் கதவு திறந்துகொண்டது.

வாழ்க்கை ஓர் ஒப்பற்ற வாய்ப்பு. அதை
மகிழ்ச்சியுடனும் முழுமையுடனும் வாழப்
பலருக்கு வாய்ப்பு மறுக்கப்படுகின்றது. இந்த
மறுப்பவர்களை ஒதுக்கித் தள்ளி, மனிதர்களை
வென்றெடுப்பவனே சிருஷ்டபிரம்மா.

பொறுமைக்காரணையும் நிந்தனை செய்து
அவதூறு பொழிபவனையும் யாருமே நேசிப்ப
தில்லை. காரணம் அவனே யாரையும் உள
மார நேசிப்பதில்லை.

துன்புற்ற அனைவருக்குமே நான் நண்ப
னாக இருக்க விரும்புகின்றேன். அவர்களினது
துன்பச் சுமையின் ஒரு பகுதியை எனது
தோள்களில் சமப்பதற்குரிய மனைதிடம்
எனக்கு இருக்க வேண்டுமென்பதே எனது
பேரவா.

உலகிற்கு எமது நாடு அளிக்கக் கூடிய
மகத்தான் செய்தியை, நாம் நமது கலை இலக்கியக் கருத்துக்கள் மூலம் தெரிவிப்போம்.

மனித வாழ்க்கையே ஒரு வற்றுத் தன்றுக்
கேளி. அதிலிருந்து கலை, இலக்கியங்களுக்
குரிய மூலப் பொருட்களைக் கூர்ந்து அவதானிப்பதால் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

17-9-69 எழுதிய

அ. ந. க. வின் கடிதம்

நன்பர் ஜீவா அறிவது.

தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. மறுமலர்ச்சி இயக்கம் பற்றி முன்னர் கேட்டிருந்தால் எழுதியிருப்பேன். இப்போது நேரமில்லை.

அத்துடன் மறுமலர்ச்சி இயக்கம்பற்றி எப்பொழுதும் எழுதலாம். அது இப்பொழுது எம்முன்னர் உடனடிப் பிரச்சனையாக எழவில்லை. தீண்டாமைப் பிரச்சனை அப்படியல்ல. முற்போக்காளர் முன்னிற்கும் உடனடித் தமிழர் பிரச்சனை அதுவே. இவ் வியக்கத்தை நடத்துவோர் எழுத்தாளர் நம்மை மறந்துவிட்டார்கள் என்று நினைக்க நாம் இடமளிக்கலாமா? ஆகவே ‘‘வில்லான்றி மயானத்’’, தையே வெளியிடுங்கள். எவ்வித ஆடித்தல், திருத்தல், குறுக்கள் இல்லாமல் அதை வெளியிட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இது மிக மிக முக்கியம்.

மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் தாபகர்களில் ஒருவன் என்ற முறையிலும், அதன் முதலாவது இனைக்காரிய தரிசிகளில் ஒருவன் என்ற முறையிலும் (வரதார் மற்றவர்) எனக்கு எவ்வளவோ சொல்ல இருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். ஆனால் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் மடியிலும் நான் முற்போக்காளனாகவே விளங்கினேன். கலையின் கடமை என்பதுபற்றி அவ்வப்பொழுதே நான் செந்திநாதன் போன்றார்டன் வாதிப்பதுண்டு. அந்தக் காலத்திலே ‘‘ஸமூகேசரி’’யில் என் முற்போக்குக் கவி தைகள் வந்திருக்கின்றன. ஸமத்தில் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட உருவாகாத அக்காலத்திலேயே நான் தொழி

கட்டுப்பெத்தை உயர் தொழில் நுட்ப
கலாசாலை தமிழ் மன்றத்தினரின்

கோலாகலக் கலைவிழா

நெல்லீல். க. பேரன்

கடந்த 21-2-70 போயா
தினம் வெள்ளவத்தை இராம
கிருஷ்ண மிஷன் புதிய மண்ட¹
பத்தில் இலங்கை கட்டுப்
பெத்தை உயர் தொழில் நுட்ப
வியற் கலாசாலைத் தமிழ்மன்றத்
தினர் அருமையானதோர் இலக்
கியத்தரம் மிக்க கலைவிழாவினை
நடாத்தினர். காலையில் கவிய
ரங்கம், விவாத அரங்கம் ஆகிய
நிகழ்ச்சிகளும் மாலையில் கருத்
தரங்கும், கலை நிகழ்ச்சிகளும்
இடம்பெற்றன.

காலையில் இலங்கை ஒலிப
ரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ப்
பகுதித் தலைவர் கனிஞர் நாவற்
குழியூர் நடராசன் அவர்களின்
தலைமையில் விழா ஆரம்பமானது
திரு. பொ. சொர்னலினிகம்
இனிமையான குரலில் தமிழ்
வாழ்த்தினைச்தொர். திரு. வீ.
அனந்தநாதன் வரவேற்புரை
நிகழ்த்தினர். திரு. நாவற்குழி
யூர் நடராசன் தமது தலைமை
யுரையின்போது “தொழில் நுட்
பம், விஞ்ஞானம் பயில்களிற்

மாணவர்கள் மத்தியில் இத்தனை
தமிழ்உணர்வும் இலக்கியானர்
வும் நிரம்பியிருப்பதைக் காணும்
போது தாம் மிகவும் பெருமைப்
படுவதாவும் சமூத்தில் தென்
பகுதியாகிய கட்டுப்பெத்தையில்
லும் தமிழ் மனக்கிறது என்கிற
உண்மை தமக்குப் பெருமகிழ்
வைத் தருவதாக இருக்கிற
தென்றும் கூறினார்:

கட்டுப்பெத்தை தொழில்
நுட்பமாணவர்களாகிய கவிஞர்
கள் சி. சௌந்தரராசன் ‘சிந்தனை’
யிலாத மந்திகளான தால்.....’
என்ற தலைப்பிலும் கு. சிவானந்
தராசா, ‘சாதியினால் வரும் சஞ்
சலங்கள் காண...’ என்ற தலைப்
பிலிலும், சி. பொ. காந்தகுமார்,
‘அறிவியலை அறியாமல் இருளிற்
கிடப்பதனால்...’ என்ற தலைப்பிலும்,
மன்றத் தலைவர் மாவை.
நித்தியானந்தன், ‘சமுதாயம்
போகிற போக்கை நினைக்கை
யீல்...’ என்ற தலைப்பிலும் தமது
கவிதைகளை வாசித்தனர். மாணவ
நித்தியானந்தன் தமது கவிதை

யில் ஈழத்தின் இப்போகையை
 எம். பி. மாரின் அவலநிலைகளை
 மும் வரப்போகிற பொதுத்தேர்
 தலையும் கிண்டஸ் செய்து மிக
 வும் நகைச்சுவை ததும்பப் பாடி
 னர். அடுத்து ஈழத்தின் பிரபல
 மான கவிஞர்களான இ. சிவா
 னந்தன், ‘சந்தி மதவிலே குந்தி
 யிருப்பதால்...’ என்ற தலைப்பிலும்,
 தான்தோன்றிக் கவிராயர்
 ‘பஞ்சமென்று நிதம் பரிதனித்
 தல் காண...’ என்ற தலைப்பிலும்
 ‘அம்பி’ ‘வஞ்சனீப் பேய்
 களாய் நஞ்சகருக் கொண்டால்...’
 என்ற தலைப்பிலும், இ. முருகை
 யன், ‘நோக்கமிலா வெறும்
 மாக்களாய் வாழ்கிறார்...’ என்ற
 தலைப்பிலும் தமது கவிதைகளைப்
 படித்தனர். இ. சிவானந்தனின்
 கவிதை அதிகம் நகைச்சுவை
 மிக்கதாகவும் சோம்பித்திரிந்து
 தெருக்களில் குந்தியிருந்து வும்
 பளக்கும் வாஸிபர்களைச் சாடுவை
 தாகவும் அமைந்தது. இ. முரு
 கையன் அம்பி ஆகியோரது
 கவிதைகளும் கருத்துச்செறிவு
 மிக்க சமுதாயப் பார்வையின்
 மிகச்சிறப்பாக அமைந்தன.
 ‘நெஞ்சு பொறுக்குதில்கையே...’
 என்ற தலைப்பில் அமைந்த இக்
 கவியரங்கு மொத்தத்தில் மிகக்
 பயனுடையதாகவும் கவையப்ப
 பதாகவும் அமைந்தது. அடுத்து
 நடைபெற்ற விவாத அரங்கிற்கு
 மேற்படி கணசாலையின் மன்றத்
 துணைத்தலைவர் திரு. வே. திரு
 நாவுக்கரச தலைமைவகித்தார்.
 ‘சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும்பிரச்
 சனைகளைத்தீர்க்க வன்முறை வழி
 களை நாட்டலாம், நாடக்கூடாது,
 என்ற பொருளில் இலங்கைப்

பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் (கொழும்பு) தொழில்நுட்பக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மிடையே விவாதம் நடைபெற்றது. வாதிகள் தரப்பில் செல்வன்கள் மா. சின்னத்தமிபி, க. செல்லப்பிரகாசம், செல்வனிநாச்சியார் மாரிமுத்து ஆகியோரும், பிரதிவாதிகள் தரப்பில் செல்வன்கள் புனிதவேல், சபாவின்கம், சிவன்தியார் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். வன்முறைகளைக் கையாளத்தான் வேண்டுமென்று வாதிட்ட தொழில்நுட்ப மாணவர்களின் பக்கத்துக்குத்தான் கூடுதலான பாராட்டுதலும் அவைக் கவர்ச்சியும் இருந்ததாகத் தெரிந்தது. ஆனாலும் மாணவர்களின் விவாதத்திற்கு பாராட்டுக்குரியது. பலர் பொருளை விலகி வெறுமே எதிர்த்தரப்பினரைத் திட்டுவதில் இறங்கியதுதான் கண்டிக்கப்படவேண்டியது. மன்றத்துணைச்செயலாளர் திரு. இ. முத்துரத்தினாணந்தன் நன்றி சொல்ல திரு. த. கிருஷ்ணன் தமிழ்வாழ்த்திசைக்கக் காலை நிகழ்ச்சிகள் இனிதே முடிவடைந்தன.

மாலை 5 மணிக்கு ஆரம்பமான நிகழ்ச்சிகளுக்கு மன்றத்தலைவர் திரு. மாவை நித்தியானந்தன் தலைமை வகித்தார். இவர் தமது தலைமைப் பேருரையின்போது, ‘அறிவியல் படிப்பவர்கள் கலையுணர்வு குறைந்த வர்கள் என்றும் கலைப்பகுதி மாணவர்கள் அறிவியல் துறையில் நாட்டம் குறைந்தவர்கள்

என்றும் பொதுவான்டோர் தப்பபிப்பிராயம் இன்று நிலவிவருகிறது என்றும் இன்றைய தொழில்நுட்பமாணவரின் விழாவுடன் இந்தச் சந்தேகம் தீர்ந்துவிடும் என்றும் சொன்னார். மேலும் கலை விழாக்கள் வெறும் கேள்கூத்துகளாகமாறிவிடாது இலக்கிய ரசனையுள்ள விழாக்களாக அமைய வேண்டுமென்றும் சொன்ன இவர் எமது தமிழ் மொழியிலே வந்துகொண்டிருக்கும் நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், சஞ்சிகைகள் எமது கலை, இலக்கியங்கள் வளர்ந்துவிட்டதாக எடுத்துக் காட்டவில்லை. எமதுரசிகர்கள் இன்னும் ஆபாச சினிமாக்களையும் நடிகையரின் அரை நிர்வாணப் படங்களையும் தான் விரும்புகிறார்கள். எம்மில் அனேகர் தரமான கலைப்படைப் புக்களைப் பணம் கொடுத்துப் பார்ப்பதில்லை. ஒசியிலேயே அனைத்தையும் செய்துவிட நினைக்கின்றோம் என்றும் வேதனைப் பட்டுச் சொன்னார்.

பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டகட்டுப்பெத்தை உயர் தொழில்நுட்பக் கலாசாலை உதவி அதிபர் திரு ஓ. கே. பெர்ணன்டோ, பிரதம தொழில்நுட்ப ஆலோசகர் (யுனெஸ்கோ) திரு. யோசப்சன் ஆகியோர் ஆசியுரை நல்கினர். திரு. யோசப்சன் தமதுரையின்போது தொழில்நுட்பமும் கலைத்துறை ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டன என்றாலும் ஒரு நல்ல எஞ்சினியர் கலைத்தன்மை மிக்கவங்கு இருக்கமுடியும் என்றார்.

'ஈழமும் கலை இலக்கியமும்' என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன், 'நாடகம்-சினிமா-கலையம்சம்-ஈழம்' என்ற தலைப்பில் பேசுகையில் 'ஹாவிவுட்டில் தயாரிக்கப்படுவது போன்று வர்த்தக ரீதியாக படங்களையே பெரும்பாலும் ஈழத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். தமிழ்ப்படங்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வருவதால் தென்னிந்தியச் சூழ்நிலையே பிரதி பலிக்கின்றன. அவை யதார்த்தபூர்வமாக நெறிப்படுத்தப்படுவதில்லை. ஈழத்தில் இதுவரை தயாரானவற்றில் 5 படங்களைக் கூறலாம். அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு படத்தில் வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன. அவையும் பூரணத்துவமடைய வில்லை. நாடகங்களைப் பொறுத்தவரையில் திறமைசாலி எழுத்தாளர்கள் நம்மிடையே இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலானேர் தமிழ்ப் படங்களை மனதில் வைத்தே நாடகங்களை எழுதுகின்றனர். அயல்மொழியாகிய சிங்களத்தில் நாடகங்கள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. சமீபத்தில் இப்சன், பிரெய்ட் போன்றவர்களின் தழுவல் நாடகங்கள் ஈழத்தில் வெற்றியைக் கொடுத்துள்ளன. கூடாறிகழ்கால சமுதாய நிகழ்வைச் சித்தரிப்பதாக இவை அமைந்துள்ளன. சிறுக்கைத், நாவல், கவிதைத் துறையில் ஒரளவு தலைநியிர்ந்து நிற்கும் நாம் நாடகத்தில் பின்தங்கியிருப்பதற்கு ஒருவேளை எமது எழுத்தாளர்கள் நாடகத்திற்கும் வடிவம் இருக்கிறது என்ற

உண்மையை அனுபவரிதியாக உணராமல் இருக்கலாம். வெறும் சுற்பனைப் படைப்புகள் காலத் தால் நீடிக்கா. கலைஞருக்கும் சமூகப்பிரச்சனை அவசியம். பழ மையில் புதிய வடிவங்களே புது மையாகத் தோன்றுகின்றன. புதுமையான வடிவங்கள் புதிய உத்திகள் அல்ல! என்று இவர் சொன்னார். திரு. சிவகுமாரனின் பேச்சு வந்திருக்கக்கூடிய பெருவாரியான பொதுமக்கள் அனைவரையும் கவர்ந்திருக்குமா என்பது சந்தேகமே. ஆயினும் அவர் சொல்லவந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தளவில் மிகவும் ஆணித்தரமானதும் உண்மையானதுமான கூற்றாகும்.

இ. முருகையன், ‘கலை-இலக்கியம்-பரிசோதனை முயற்சி கள்-சமூம்’ என்பதுபற்றிப் பேசி ஏன்று இங்கு பலர் நம்பி ஏமாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நண்பர் டொமினிக் ஜீவா சமூத்திலும் தரமான எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நிலைநாட்டுவதற்காக ‘மல்லிகை’ என்ற இலக்கிய மாத சஞ்சிகையை மிகவும் பிரயத்தனத் துடன் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார். ஈழத்திலே எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கஞ்சக்குத் தமிழகத்திலும் மதிப்பளிக்கிறார்கள் தமிழக சஞ்சிகைகள் சிலவும் எமது படைப்புக்களைக் கொரிகின்றன. கவிதைத்துறையில் பாரதியாருக்குப் பிறகுவந்

தவர்கள் அவரது பரிசோதனை களை மரபு ஆக்கிவிட்டார்கள்: எங்கள் நாட்டுக் கலைஞர்கள் பலரது ஒன்வொரு புதிய படைப்புக்களும் பரிசோதனைகளாகவே இருக்கின்றன. தென்னகத்துப் பத்திரிகைகளின் தொடர்க்கதை கள் சரித்திரத் தொடர்க்கதைகளாகவேயிருக்கின்றன. சரித்திரத்தொடர் கதை மாரபினைக் கல்கி ஆரம்பித்துவைக்க இன்றும் பலர் அதைத் தொடர் கிறார்கள். ஈழத்தில் டொமினிக் ஜீவா, டாவியல், செ. கணேசலிங்கன் போன்றோர் சமூகத்தைப் பார்த்து எழுதுகிறார்கள். எஸ். பொ. வின் தி, மிக அருமையான சொல்லாட்சி கொண்டது. பெனடிக்ற் பாலனின் ‘குட்டி’ ஒரு நல்லகதை. கவிதை நாடகம் என்ற ஒன்று ஈழத்திலேதான் முதல் தடவையாக மேடையேற்றப்பட்டது. (மகாகவியின் கோடை) எங்களது சாதனைகள் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். பொதுமக்களும் பத்திரிகைகளும் ஆதரிக்கவேண்டும், என்றும் இவர் கூறினார்

இறுதியாக ‘மல்லிகை’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா, ‘தமிழ்ப் பத்திரிகள்-சஞ்சிகைகள்-சமூம்’ என்ற தலைப்பில் பேசு கையில் இன்றைய ஈழத்துப் பத்திரிகைகளின் இழிநிலைமையையும் சினி மாக்காரிகளின் பின்னால் பத்திரிகைகளும் வாலிபர்களும் ஓடித் திரிவதையும் வன்மையாகக் கண்டித்து மிகவும் உணர்ச்சியுடன் பேசினார். இவர் தமது பேச்சின்

போது, 'ஓர் ருஷ்ய இளைஞனி
 டம் எதிர்காலத்திட்டம் என்ன
 என்று கேட்டால் அண்டத்தை
 அளப்பது என்பான். அமெரிக்
 கன் உலக வர்த்தகத்தைக் கட்டி
 ஆளவேண்டும் என்பான். ஆனால்
 ஒரு தமிழ் வாலிபனிடம் உனது
 எதிர்காலத்திட்டம் என்ன என்று
 கேட்டால் ஒரு சினிமா நடிகளுக்
 வரவேண்டும் என்று சொல்வான்
 இந்த அழுக்குத்தனத்தை தமிழ்
 பத்திரிகைகள் தான் வளர்த்து
 வருகின்றன. சந்திரனுக்கு மனீ
 தன் போன நாளிலேகூட கே.
 ஆர். விஜயா வாலுவி ஸ்ரூடி
 யோவில் மாங்காய் தின்றுகொண்
 டிருந்தார் என்ற செய்தியை எமது
 பத்திரிகையொன்று பிரசுரித்தது
 சினிமா விஞ்ஞானத்தின் அரு
 ணமயான கண்டுபிடிப்பு. ஆனால்
 தமிழ் சினிமா விஞ்ஞான அவ
 மாணச் சின்னம். ஈழத்து எழுத்
 தாளர்களின் சிறுகதைகள் செக்
 கோஸ்லேவாசியா பல்கலைக்கழு
 கத்திலும் 'இலைஸ்ட்ரேற்றற்ற
 விகிலி ஒவ் இண்டியா' விலும்
 ஏனைய சில மொழிகளிலும்
 மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளதை
 நமது மக்கள் அறிவார்களா?
 ஈழத்தின் வளர்ச்சியைக் கண்டு
 தமிழகத்தில்கூடத் திடுக்கிடுகிற
 ஓர்கள். முப்பது வருடங்களின்
 முன் வெறும் பாட்டுக்காரியாக
 இருந்த எம். எல். சுப்பிலட்சு
 மியை கல்கிப் பத்திரிகையிலே
 படம்போட்டு அவரது கலைத்தி
 றமையைப் பாராட்டி இன்று
 இவர் ஐ. நா. சுப்பிவரை பாடித்
 தமிழர்களின் புகழை உயர்த்தி
 வருகிறார். ஒரு பத்திரிகையா
 னது நல்ல கலைஞர்களை உலகிற்கு

அறிமுகப் படுத்த வேண்டும்.
 தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைக்
 காரர்களின் இத்தகைய நல்ல
 சாதனைகளை நம்மவர்கள் பின்
 பற்ற வேண்டும். இந்நாட்டின்
 உண்மையான கலைஞர்களை நம்
 தேசம் மறந்துவிட்டது. மார்ட்
 டின் விக்கிரமசிங்கா, குணதாசா
 செனரத் யாப்பா, வெஸ்டர்
 யேம்ஸ் பீரிஸ் ஆகியவர்களை
 எமக்கு அறிமுகப் படுத்தியவர்
 கள் சிங்களப் படிப்பாளிகள்.
 ஆங்கிலம் கற்ற நமது படிப்பா
 ளிகள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? இவங்கை எழுத்
 தாளர்கள் 10 வருடங்கள் பின்
 தங்கிவிட்டார்கள் என்று முன்பு
 பகிரதன் சொன்னார். இன்று 12
 வருடங்களின் பின்னர் 560 புத்
 தகங்கள் வெளி வந்துள்ளன.
 40 நாவல்கள் 53 சிறுகதைத்
 தெருதிகள் 75 கவிதைகள்,
 29 நாடக இலக்கியங்கள் புத்த
 கங்களாக ஈழத்தில் வெளிவந்
 துள்ளன: இதை இந்நாட்டினர்
 அறிவார்களா? தமிழக நடிகை
 கள் எமது நாட்டிற்கு வந்த
 போது அவர்கள் கக்குசிக்கு
 நடந்து செல்லும் அழகைப்பற்றி
 எமது பத்திரிகைகள் படம்பிடித்து
 போடுகின்றன. இத்தகைய
 சினிமாக் கும்பல் எம் நாட்டை
 விட்டு ஒழியவேண்டும். எமது
 ஈழத்தாளர்களின் படைப்புக்
 கள் நோபல் பரிசு பெறவேண்டும்
 என்றே நாம் விரும்புகிறோம்
 நாங்கள் சிங்கவேட்டைக் காரர்கள்.
 எங்களுடைய இலட்சியம்
 மிகவும் பெரியது, நீண்டது.

எனது நாட்டின் இளந்தலை
 முறையினரைக் கண்டு நான்

கண்ணீர் வடிக்கிறேன். எம். ஜி.: ஆரின் படத்தை உங்கள் 'மஸ் விகை' அட்டையில் போட்டால் பத்திரிகை விலைப்படுமே என்று எனக்கு இவைசு ஆலோசனை வழங்குகிறார்கள் பலர். இத்தகைய சினிமாப் பைத்தியங்கள் தான் நாளை நாட்டை ஆளப் போகிறார்களா?

ஈழத்து ஏழுத்தாளர்களின் இதயங்களைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். கலைஞர்களின் நெஞ்சங்களை உணருங்கள், இவற்றை என்றைக்கு உணர்கிறீர்களோ அன்றுதான் எமது சஞ்சிகைகளும் வாழ்வோம். நாமும் வாழ்வோம் என்று மிகவும் உணர்ச்சிகரமாகவும் ஆவேசம் ததும்பவும் திருஜீவா உரைநிகழ்த்தினார். இவரது உரையிலே பலருக்குத்தகுந்தகாட்டையடி கொடுக்கப் பட்டது. ஒரு உண்மையான தேசிய ஆவேசம் தொண்ட இலக்கிய கர்த்தாவின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

அடுத்து கலைநிகழ்ச்சிகளில் கலாசேத் திரடிப்போமா பட்டம்பெற்ற செல்வி கெளரி முத்துக்குமாரசாமியின் பறதநாட்டி

யமும் அவரால் தயாரிக்கப்பட்ட 'குறவஞ்சி நாடகத்தில் ஒரு காட்சி'யும், ஈழத்தில் விலைநடைபெற்றன. மஹாகவியின் 'கண்மணியாள் காதை' யை இவர் வில்லில் இசைத்தார். இறுதியாக வங்காளக் கதையைத் தழுவிய 'காவல் தீபம் என்ற நாடகமும் அரங்கேற்றப் பட்டது. தொழில்நுட்ப மாணவர்களே இந்நாடகத்தில் பங்குகொண்டனர்.

செயலாளர் க. சச்சிதானந்தன் நன்றி சொல்ல திரு, பொ, சொர்ணவிங்கம் தமிழ்வாழ்த்தி திசைக்க விழா இவைது முடிவெய்தியது.

மொத்தத்தில் சமீபத்தில் நடைபெற்ற மிகவும் இலக்கியத் தரம் மிக்கதும் கலைத்தன்மை கொண்டதுமான நல்லதோர் விழாவாக அமைந்து கட்டுப் பெற்றை தொழில்நுட்ப மாணவர்களுக்கும் ஈழத்துக் கலை, இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் பெருமையைத் தேடித்தத்து என்றால் மிகையாகாது.

★ ★

நமது கலைஞர்களை மனந்திறந்து பாராட்டுங்கள்
நம் நாட்டுக் கலைகள் தானே
வளரும்.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

விமர்சிப்பவர்;

புதுவை-இரத்தினதுரை

நாடகம்
(ஒரங்கநாடகம்)

ஆசிரியர்;

ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இறுதிப் பரிசு என்னும் சரித்திர நாடக நூலைத் தந்த நடிகர், இயக்குநர், கதாசிரியரான ஏ. ரி. பொன்னுத்துரையின் கலைக் கழகத்தின் பரிசு பெற்ற இரண்டாவது நாடக நூல்தான் நாடகமென்ற ஓரங்க நாடகம். நாடக அபிமானிகள் எல்லாத் தரத்தினரிடமும் இந்நால் செல்ல வேண்டுமென்ற அவாவினால் போலும் குறைந்தவிலையில் அழகான பதிப்பாக்கி அளித்துள்ளார். அதற்காக மட்டும் தனி யாகவே ஒரு பாராட்டு. ஆனால் அமைப்பைமட்டும் பார்த்து விட்டு ஆகாவென்று சில விமர்சகர்களைப்போல நான் விளா சித்தன்றத் தயாராக இல்லை. அதனாலே உள்ளேயும் புகுந்து பார்க்கிறேன். நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதிய கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்கள் 'பெற்றார்

கள் யுவதிகளையும் சிறுபிள்ளைகளையும் அழைத்துச் சென்று கூச்சமின்றிப் பார்க்கக் கூடிய நாடகம் இது' என்று எழுதி

யுள்ளதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், இது வரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களில் கையாண்ட கரு வையே கதையாகக் கொண்டு இந் நாடகமும் முனைவிட்டிருக்கு தென்றால்..... வாசித்தவர்கள் பலர் ஒப்புக் கொள்ளுவார்களென்றே தம்புகிறேன். நாட-

கத்தின் முக்கிய பாத்திரமான சிங்கப்பூர் சுப்பிரமணியத்தின் வாய்வழியாக நாடகத் துறையின் சில உத்திகளை வரவழைத் தும், சில அலம்பல்களைக் கிண்டல் செய்திருப்பதும் நாடக ஆசிரியரு அத்துறை ஆற்றலையும், அனுபவத்தையும் எமக்குக் காட்டுகிறது உதாரணத்துக்கு...

“பூஞ்சோலைக் காட்சியும் மற்றக் காட்சிகள் மாதிரி சின் மூலம் தான்ரா காட்டவேணும். இயற்கைப் பொருள்களால் சோடினை செய்யப்படாதடா. அப்பிடியெண்டால் மலைக்காட்சி வரேக்கை மலையையும் அல்லோ புடுங்கிவந்து மேடையிலை வைக்கவேணும்,

என்றும்

நாடகத்தைப்பற்றி நாள் கணக்காகப் பேசுவேன் இதைப் பற்றிப் பேசுற்றெண்டால் எனக்குப் பசியே வராதடா’ என்று கூறுமிடங்களைக் காட்டலாம்.

ஆனால் காதல் காட்சியில் ஆசிரியர் கையாண்டுள்ள வசனநடை மெட்ரூஸ் முத்திரையுடன் வரும் தமிழ்ப்பட வசனங்கள் போல இம்மியாவும் யதார்த்த மில்லாமல் அமைந்திருப்பது நாடகத்தின் வீழ்ச்சிக்கு மூலகாரணமாக அமைந்துவிட்டது. மாம்பழுத்துமேனி, மதியுறிஞர் சும் முகம், கலீர், கலீர், மலர்க்கூந்தல் முதலிய அடுக்குத் தொடர்கள் தென்னிந்திய சில அரசியல் வாதிகளின் அழகுத் தமிழை நினைவுட்டுகின்றன. இவை நாடகத்திலிருந்து முற்றுக்கக் கூடிய வேண்டியனவாகும். சுப்பிரமணியத்தாரே வீட்டி னுள் ஒழிந்திருந்து கொண்டு தனது மகஞுக்கேற்ற மனவாளைத் தெரிந்தெடுப்பதற் காக

தனது மருமக்கள் முறையிலுள்ள எல்லாரையும் வரவழைத்து சுயம்வரம் நடத்துவது போலப் பரிசீலிக்கும் போது அவர்களது திறமையின்மை வெளித்தெரிகிறது. அப்போது தான் இந்த நாடகம் உச்சக்கட்டத்தை அடைகிறது. அந்த வேண் சுப்பிரமணியத்தார் மன்னடையில் காயம்பட்டு திடக்கிற ரென்றவுடன் ஒவ்வொருவராக வந்த மருமக்கள் விலகிப்போக மகேசனென்ற மகளின் காதலன் வருகிறன். இந்த மகேசனது வருகை தமிழகத்துத் திரையிலைகை ஆட்டிப்படைக்கும் ஒரு கதாநாயகன் திஹர் திஹரென அக்கிரமம் நடக்குமிடமெல்லாம் அவதார மெடுப்பது போல் கொஞ்சமும் உள்ளமைத்துவமில்

லாது சினிமாவின் சாயலாகி விடுகிறது நாடகம். முழுமையாக உள்ளே புகுந்தபின் வெளி வந்து விமர்சிப்பதானால் அவ்வளவு மட்டரகமில்லாத ஒரு நகைச்சவை நாடகமே ஏ. ரி. பொன்னுத்துரையின் ஓரங்க நாடகம். ஆனால் ஆசிரியர் இந்நாடகத்தை மேடையில் நடிக்கும் என்னத்துடன் அதையே கண்ணகூக்க கொண்டு எழுதியிருக்கிறார்கள் அவர் கையாண்டுள்ள சில மேடைக்கு எடுப்பதையாக கட்டங்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றன. அவை நேரடியாக மேடையில் பார்க்கும் போது கட்டாயம் நாடகத்தை உயர்த்தியே காட்டும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை ஆனால் அ. ந. கந்தசாமியின் மதமாற்றம் மற்றும் விடிவை

நோக்கி, யாருக்காக அழுதான் முதலிய நாடகங்களைப் படித்தும் பார்த்தும் கொண்ட கண்கள், ஏனோ இதை வாசிக்கும்போது ஒத்துழைக்க மறுக்கின்றன. என்றாலும் புற்றீசல் போல அங்குமிங்கும் எங்குமாக நாளாந்தம் நடைபெறும் உதவாக்கரை நாடகங்கள் பல வற்றுக்குள் இதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வும் முடியாதென்பதை எடுத்துச் சொல்வதால் எனது பார்வையின் இலக்கைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும் இனி மேல் பொன்னுத்துரையவர்கள் தமது திறமையை சமுதாயப் பிரச்சனைகளைக் கதைக் கருவாக்கி எமக்கு இன்னும் பல நாடகங்களைத் தருவாரென்ற நம்பிக்கை எமக்குன்டு.

தாய்

1961-ம் ஆண்டு கவிதைக் கன்னி என்ற தொகுதியைத் தந்த தில்லைச்சிவன் இன்று தாய் என்றும் கவிதைத் தொகுதியை அளித்துள்ளார். அதன் அழகான அட்டையையும், அமைப்பையும் கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்ட இதயத்தோடு தாயினுள் புகுந்து பார்த்தால்... முதலில் ஏற்பட்ட திருப்பதியும் மகிழ்ச்சியும் ஏனோ பின்னர் ஏற்படவில்லை. இதைச் சொல்லும்போது நானேன் பின்னிற்கவேண்டும்?

தில்லைச் சிவன் கவிதைகள்

தில்லைச்சிவனது கவிதைகளில் கற்பணை இனிக்கும், காதல் துள்ளும், உணர்ச்சி கிணுகிணுக்கும் என்று தி. ச. வரதராசன் ஒருதடவை எழுதினாராம். மேற்கூறிய அத்தனையும் சிலவேளை அவரது கவிதைகளில் இருக்கலாம். ஆனால் கவிஞருக்குரிய கோணவில்லாத சமுதாயப்பார்வையையும் அதன் சிறப்பையும், சீரழிவையும் கண்டு, குளிர்ந்தும் கொதித்தும் நிற்கும் நிலையிலே

அவரது கவிதைகள் அமைய வில்லை என்பதை எனக்கு எவ்வித தயக்கமுமில்லாது கூற முடியும்.

வரதராசன் கூறிய அத்தனை மும் இத்தொகுதியில் பண்பட்டு இன்னும் மெருகேறி ஒளி வீச வதாக மேற்படித் தூவின் அனிந்துரை எழுதவந்த திரு. கனக செந்திநாதன் கூறுகிறார். ஆனால் அவை ஆராச்சிக்குரிய வார்த்தைகளென்றே நான் நினைக்கி ரேன்.

நாவின் ஆரம்பத்தில் தாய் என்ற தலைப்பில் பாட வந்த தில்லைச்சிவன் மறைந்து போன தம்முர்க் கவிஞரான வேந்தனாரை நினைவிற்கொண்டு

‘பள்ளிக்குவைத்ததங்கு படித்த அம்மாப்’ பாட்டதனை சொல்லக் கேட்டோடிவந்து’ என்று முடித்து வேந்தனாரின் பிரசித்தி பெற்ற அம்மாப் பாட்டுக்கு உயிருட்டியுள்ளது பாராட்டுக்குரியது. இதைப் போலவே தொகுதியின் இறுதிப்பாடலான தருமயுதித்ததில் கவிஞர் கையாண்டுள்ள விருத்தப் பா, நடை மிகவும் அழகாகவும் ஆற்றொழுக்காகவும் அமைந்துள்ளதை இங்கு சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். உதாரணத்துக்காக.

ஆழமென்றிலங்கும், இந்த எழில் இடம் தண்ணீப் பண்டு சோழன் எல்லான் என்றேர் குரன் நல்லாட்சி செய்தான் என்ற பாடவின் முதலிரண்டு அடிகளையே கட்டிக்காட்டலாம் இவையும் இன்னும் இரண்டொரு கவிதைகளையும் தவிர மீதியெல்லாம் வெறும் பாடல்களாலேயே நிரம்பிய தொகுதி தாயென் பதை பல உதாரணங்கள்காட்டி நிருபித்துவிடலாம். ஆனால் சில கவிதைகளில் கவிஞர் கையாண்

டுள்ள கிராமிய வழக்கச் சொற் களில் மண்வாசசீன மிகுந்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியாக இருப்பதும் போற்றுதற்குரியது ஆனால் அனிந்துரையில் ‘பட்டணவாசத்தில் இருந்துகொண்டு கிராமத்து மண்வாசசீன தோன்ற எழுதுகிறோம் என்று நடிப்பவர் கள்ள கண்ணே இது நிச்சயியம் திறக்கும்’ என்ற இரசிகமணியின் கருத்தை முற்றுக் கருத்தை முற்றுக் கொள்ள எம்மை இடைநின்று தன்கடற்புள், சிலம், நன்னை னர்க்கு, காரென்ன, விண்டு முதலிய பண்டிதச் சொற்கள் இடைமறிக்கின்றன. சதிர் என்ற தலைப்பில் கோவிலில் நடைபெறும் சின்னமேளம் எனப்படும் சதி ராட்டத்தை ஓரளவு திறம்பட பாடியுள்ளார். அதுவும் கீழ்க் காணும் பாடவில்...

காலில் கெச்சை கலகவென்ன கையிற்தாளம் போட்டவள் வேலன் கோயில் வீதிமுற்றும் விடிய, விடிய ஆடினால்

என்று லேசானநடைக்கவையும், முறையாக நடனம் பயினாமல் சும்பா மேடையிலேறி விடியும் வரை சுற்றும் சுந்தரிகளை கிண்டல் பண்ணியுள்ளது சிகிக்கத்தக் கது. இன்னும் இப்பாடவின் இறுதியடியில்வரும் விடிய என்ற சொல் இரண்டாம் தடவையாகவும் விடிய என்று விழுந்துள்ளது பாடலுக்கு உயிர்த்தன் மையை ஊட்டியுள்ளதென்று கூறலாம். இறுதியாக தில்லைக் கிவன் இன்னும் கொஞ்சக்காலம் பொறுத்திருந்து தாய், தருமயுத்தம், சதிர், எங்களூர் போன்ற கவிதைகளைப் பாடிய பின் இந்தத்தாய்த் தொகுதியை வெளியிட்டிருக்கலாம். அதை விடுத்து ‘வெறும்’ பாடல்களை தொகுதியாக வெளியிடுவது அர்த்தமில்லாததோடு எமக்கு அவசியமில்லாததுமாகும்:

சிற்பக் கலைக்கோர்

அற்புத மனிதர்!

30 வருடங்களுக்கு மேலாக அமைதியாக ஈழத்துச் சித்திர சிற்பக்கலைக்கு உயிரூட்டி வரும் ஒருவரை ஈழத்துச் கலைவட்டராத்துக்கு, அதிகமாக ஏன், முற்றுகவே தெரிந்திருக்க மாட்டாதென்றே நம்புகிறேன். பிரபலமாகத் துடிக்கும், பிரபலமாகியிருக்கும் சில போலிக் கலை ஞர்கள் மத்தியில் எவ்வித விளம்பரமோ? அவ்வது சுயபுராணப்படிப்போ ஏதுமின்றி சிற்பக்கலைக்கு தினமும் உழைத்துவரும் அற்புத மனிதர்தான் திருநெல் வேலி ஸ்ரீ வாணன் சிற்பாலயத் திருப்பிரதம சிற்பி திரு. செ, கந்தசாமி அவர்கள்.

இன்று யாழ்ப்பாணத் தில் பிரபலமாகியிருக்கும் கோவில் களின்து சித்திரத் தேர்கள் பல இவரது கைவண்ணத்திலேயே மிளிருகின்றன என்பது சில ருக்கே தெரிந்த ரகசியம். பட்டியலை நீட்டிப் போட்டால்கூட... உசன் கந்தசாமி கோவிலின் பூரணத்துவமான சித்திரத் தேர் இனுவிற் பிள்ளையார் கோவில், அச்சுவேவிப் பிள்ளையார் கோவில், புங்குடுதீவின் புளியடித்துறை பிள்ளையார் கோவில் முதலியவற்றின் நிறைந்த பூரணத்துவமான சித்திரத் தேர்களையெல்லாம் உருவாக்கிய கைகள் சிற்பி கந்தசாமியின் கைகள் தான். இதையறிந்து ஈழத்திலும்

தமிழகத்துக்கு நிகராக தரத் திலே தலைசிறந்த சிற்ப வல்லுனர்கள் இருக்கிறார்களென்று நெஞ்சு நிமிர்த்திச் சொல்லக் கூடியதாகவைத்தவர் இவர்.

இன்னும் மேற்படி கோவில் களுக்குச் சென்று பார்த்தால் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். தேர் வரிசையை விட்டு சித்திர சிற்ப வாகனங்களின் வரிசைக்கு வந்தால் இடபம், குதிரை, மயில், யானை, ழுதம் என்று நூற்றுக்கதிகமான வாகனங்களை உருவாக்கியுள்ளார்.

உசன் கந்தசாமிகோவிலின் கைலாசவாகனத்தை மிக அண்மையில் செய்துமுடித்துப் புகழ் டைந்த கையோடு தற்போது அச்சுவேலி நாவற்காடுக் கந்தசாமி கோவில், நாரந்தனை அம்மன் கோவில் முதலியவற்றின் சித்திரத் தேர்களையும், உசன் கந்தசாமி கோவிலின் அழகு மஞ்சத்தையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

அரை நூற்றுண்டு காலமாக ஒடுமுடியாத நிலையிலிருந்த இந்திய சிற்பக் கலைஞர்களது கைவண்ணத்தில்உருவான இனுவில் கந்தசவாமி கோவிலின் அழகு மஞ்சத்தை தனது தொழில் நுட்ப கலாவண்ணத்தில் ஒடாச் செய்துள்ளாரென்பதற்கு பத்திரிகைகளும், பிரமுகர்களும் ஒருமுகமாகப் பாராட்டியுள்ளனர்.

பரம்பரையான குலத்தொழிலாக இருந்துவந்த சிற்பக் கலையை இவரது சிறிய தந்தையாரும் சிற்பியுமான சிற்றம்பல ஆசாரியாரிடம் குருசீஷு முறையில் பயின்று கொண்டபின் இவரது பத்தொன்பது வயதிலேயே இரத்தினபுரி சிவன் கோவிலின் கைலாசவாகனத்தை அக்கலையில் தேற்கிபெற்ற வல்லுனர்களே அதிசயிக்கும்படி செய்து முடித்தவரிவர்.

ஒரு முழுமையான சித்திரத் தேரை மூலப் பொருட்களும், நிதிவசதியும் தனது சக்தொழிலாளர்களது அயராத ஒத்துழைப்பும் ஒருங்கேசேரில் இரண்டு வருடத்தில் உருவாக்கிவிடுவேன் என்று பெருமையாகச் சொல்லும் இவர்... ‘அடியேனுக்கும் சிற்பக்கலைக்குமுள்ள தொடர்பு சம்பந்தமான வரலாற்றை எழுதுவதிலும் பார்க்க சிற்பக்கலையும் சமுதாயமும் என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதி வெளியிடவே விரும்புகிறேன் என எவ்விதமான அடிக்காசமுமின்றி அடக்கமாகக் கூறிக் கொள்ளுமிவரிடமிருந்து பல அரிய கருத்துக்களை நேரில் கேட்கலாம்.

முற்போக்கான பல இயக்கங்களுடனே தொடர்பு கொண்டுள்ள இவரை திருநெல்வேலி கந்தசாமி என்று தெரிந்து கொண்ட பலருக்கு சிற்பி கந்தசாமியும் இவர்தான் என்று புரிந்து கொள்ளாத அவ்வளவுக்கு தன்னை விளம்பரப்படுத்

தாமன் ஆக்கரீதியில் அயராது உழைத்துவரும் இவர் பாரம்பரிய சிற்பக்கலையில் ஊறித்தினோத் தாலும் பகுத்தறிவு வாதத்துக்கு ஒவ்வாத, பழமையான. மூடக் கருத்தை மறுப்பதுடன் வெறுத் துக்கொள்கிறென்பதை இந்து மதக் கோட்டபாட்டின் தத்துவாரர்த்த உண்மைகளை சாதாரண மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்த சிற்பக்கலை பாவிக்கப்பட்டிருப்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதேவேளையில் சமுதாயவரலாற்று நியதிகளையும் சமூக மாற்றங்களையும் பிற சந்ததியினருக்கு உணர்த்தவும் அக்கலை பாவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே சிற்பக்கலை தெய்வ நம்பிக்கையில் இருந்து பிரிக்கமுடியாத ஒருகலை என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை' என்று அடித்துச் சொல்லும்போது புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. திருநெல்வேலி கைத்தொழிற் சுற்புத்தின் முன்னைய செய

ஸாளராகவும், தலைவராகத் தற்போதும் கடமையாற்றி வரும் இவர் கூட்டுறவு, முறையினில் இக்கலைகளை வளப்படுத்தவே விரும்புகிறோர். தமிழகத்துச் சிற்பக்கலைஞர்கள் ஈழத்துக்கு வருகைத்து தொழில் செய்வது பற்றி ஒருதடவை இவரிடம் வினவியபோது 'அப்படி யான வருகை இருதேசப் பரஸ்பர உறவையும், கலைத்துறை நுனுக்கங்களைப் பரிவர்த்தனை செய்யவும் வாய்ப்பாக இருக்குமென்றாலும் சுதேசிய கலைஞர்களது பொருளாதாரம் கருதி அப்படியான வருகைகள் மட்டுப்படுத்த வேண்டியவே என்று கூறுவதிலும் ஓரளவு உண்மையுண்டு என்று கூறுகிறோர். ஆமாம் இவரைப்போன்ற சிற்பக்கலைஞர்களைப் பெற்ற ஈழமாதா பெருமைப் படுவதில் அர்த்தமுண்டு. கந்தசாமி அவர்கள் சிற்பக்கலைக்கு வாய்த்ததோர் அற்புத மனிதர்!

ச. முத்துவிங்கம்

மல்வினை ஆசிரியர்

டொமினிக் ஜீவா

எழுதிய

சாலையின் திருப்பம்

சிறுகதைத் தொகுதி

படித்துப்பாருங்கள்

ஒதுக்கித் தள்ளுங்கள்!

“தெணியான்”

ஒதுக்கித் தள்ளப்படவேண்
முயவர்கள் - நியாயமாகவே,
ஒதுக்கித்தள்ளப்பட்டு விடுவோ
மோ! எனப் பீதியடைவதும்,
தற்போது ஏற்பட்டுள்ள வீழ்ச்
சியை மின்டு கொடுத்து நிமிர்த்
தப் பிரயத்தனம் எடுப்பதும்
நமக்கொரு புதுமையல்ல. எவ்
வகையான குறுக்கு வழியைக்
கையாண்டாவது தாம் தஞ்ச
மடைந்துள்ள ‘புதிய களத்தில்’
நின்று, பழைய பெருமை இறங்
கிவிடாவண்ணம், மேலும்
‘கியாதி’ எழுப்பவேண்டுமென்
பதுதான் இந்தத் ‘தடுமாற்றக்
காரரின்’ ஒரே நோக்கம்: இந்த
நோக்கத்தை நிவர்த்திசெய்ய
இந்த ‘நவீன இலக்கியக் கார
ரான ஜெயகாந்தன்’ ஆடுகின்ற
இலக்கியக் கூத்துக்களை நாம்
இன்று காண்கிறோம். இவர்
போக்கில் நாம் இன்று அக்கறை
காட்டினால், இவரின் அந்தரங்க
ஆசையை நிறைவேற்றுவார்க
ளாக - இவருக்கு வீளம் பரம்

காடுப்பவர்களாகி விடுவோம்,
இவரைச் சட்டை செய்யாது
விட்டுவிடுவதே நாம் இவருக்
குச் செய்யத்தகுந்த நியாயமான
பரிகாரம். ஆனால் இன்று இவர்
பொறுப்பற்ற முறையிற் பரப்
பிக் கொண்டிருக்கும் ‘இலக்கிய
மார்சத்தனத்தை’க் கண்டும்
காணுதவர்களாக நாம் இருந்து
விட இயலாது. இவரிடத்தில்
எச்சரிக்கை வேண்டும்; நோயை
யும் நோய்க் குறியையும் குணத்
தையும் எடுத்துச் சொல்ல
வேண்டும்.’

முற்போக்கு எழுத்தாளராக (ஒருகாலத்தில் அவ்வாறு
சொல்லிக் கொண்டதை என்னிப் பச்சாத்தாபப் படுவார்)
இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகமான ஜெயகாந்தன், இன்று
அவரை அவ்வாறு அழைப்பதற்குச் சற்றேனும் தகுதியற்றவ
ராகி விட்டாரென்பதைத் தற்போது அவர் படைக்கும் இலக்கியங்கள் வசயிலாகவும், அண்மையில் தகழி சிவசங்கரன்பிள்ளையோடு நடாத்திய கலந்துரையாடல் (பேட்டி என்பது அவர்

கருத்துப்படி கலந்துரையாடல் எனக் கொள்க: ‘கொம்பர்கள்’ பேட்டி காணப்போகுமளவுக்குத் தாழ்ந்து போவார்களா?) மூலமும் சொல்லாமற் சொல்லித் தாமே ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். பேட்டி எடுப்பதும் ‘நினைத்துப் பார்ப்பதும்’ இன்று ஜெயகாந்தனின் முக்கியமான இலக்கியப் பணிகள். இவற்றால்தான் மங்கிக் கொண்டிருக்கும் அவர், புதிய ‘எனுமல்’ பூசிப் பிரகாசிக்கலாமெனக் கருதுகின்றார்: தற்போதைய படைப்புக்களின் மூலம் அவரது புதிய இலக்கியக் கோட்டாடுகளுக்கு வலுவைத் தேடுவதைவிடுத்துப் பேட்டிகளின் ஆணையால் புதுத்துணை தேடப் பார்க்கின்றார். இத்தகைய சுயவிளாம்பரப் போக்கு ஜெயகாந்தனின் தற்போதைய வீழ்ச்சியையும் பலவீனத்தையும் தான் காட்டுகின்றன.

தகழியோடு நடாத்திய கலந்துரையாடலிலும் தகழின் கருத்துக்களைத் தமிழ் வாசகர்கள் அறியவேண்டுமென்னும் பெரிய மனதுவைத்து ஜெயகாந்தன் தகழியைச் சந்திக்கவில்லை. தகழியைக் கருவியாகக் கொண்டு, தமது கருத்துக்களைப் பலவந்த மாகத் தினைத்துத் தகழியின் கருத்துக்களை ‘மாயாஜாலம்’ காட்டுவதும், இடைச் செருகல் செருகுவதுந்தான் அவரதுநோக்கங்கள். தகழி என்னும் கலைஞருக்கு எவ்வகை முக்கியத்துவமும் கொடுக்கப்படவில்லை. தகழியின் ஆத்மா ஜெயகாந்தனாற் சாக்ஷிக்கப் பட்டுள்ளது.

தகழியோடு ஜெயகாந்தன் நடத்திய கலந்துரையாடலை வெளியிட்டுள்ள ‘ஆனந்த விகடன்.’ ஆசிரியர் குறிப்பில் ‘இலக்கிய உலகில் சர்ச்சைக்கு இடந்தரக்கூடிய பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதித்திருக்கிறார்கள்’ எனக் குறிப்புத்திட்டிடுள்ளது. இன்றைய இலக்கிய உலகிற் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சனைகளை முன்வைத்து இரண்டு இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கூடிய விவாதித் திருக்கிறார்களெனக் குறிப்பிடாது, இந்த விவாத மூலம் ‘இலக்கிய உலகில் சர்ச்சைக்கு இடந்தரக் கூடிய பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி’ த் தான் விவாதித் திருக்கிறார்களென நாகுக்காகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. விவாதித்த விடயங்களில் விவாதந்தான் சர்ச்சைக்குரிய தாய்ப் பிரச்சனையைக் கிளருகிறது இங்கு பிரச்சனைக் குரியவராகத் தோன்றுபவர் ஜெயகாந்தன் தான், தகழியல்ல.

இக் கலந்துரையாடலின் போது ‘கலை யாருக்காக?’ என்ற கேள்விக்கு, ‘கலை சமுதாயத்துக்காகத்தான்’ என்ற தெளிவான கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார் தகழி. ஆனால் ஜெயகாந்தன் அவருக்கே உரித்தான் விதண்டாவாதப்போக்கில் ‘அப்படியானால் சமுதாயம் யாருக்காக?’ எனக் கேட்டுமிருக்கிறார்.

தனக்குத் தமுமாற்றம் ஏற்படுவதற்குமுன், ‘கலை சமுதாயத்துக்காகத்தான்’ என்பதை

நன்கு புரிந்து ஜீரணி த் துக் கொண்டு இலக்கியம் படைத்த அவரால் இன்று இதை ஏற்றுக் கொள்ள அவரது தடுமாற்றம் தடையாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் இதை விளங்கிக்கொள்ளா மலில்லை. அவர் வேண்டுமென்றே குதர்க்கம் பேசுகிறூரென்பதை நாம் விளங்கிக் கொண்டாலும் அவரது குழப்பலுக்கு விளக்க மாக, கலை சமுதாயத்துக்காகத் தான் என்பதைச் சுற்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

படைப்புக்களின் தேவை ஆத்மஜீவிகளுக்குத்தான் உண்டு. படைப்புக்களை அனுபவிக்கவும் ஆத்ம ஜீவிகளினாற்றுள் இயலும் விணையிலிருந்து எழும் மெல்லி சையை அனுபவிக்க விணைக்கோ அல்லது அவ்விசைக்கோ முடியாது. இசைத்தேவை வீணைக் குமில்லை; இசைக்கு மில்லை. எனவே கலையின் தேவையைப் பெறவே கலையை அனுபவிக்கவோ கலையினால் இயலாது. இத் தேவையும், இவற்றை அனுபவிக்கவும் ஆத்ம ஜீவிகளினுல்மட்டுமே முடியும். கலையின்தேவை கலைக்கில்லை. கலையை அனுபவிக்கவும் கலையினால் இயலாது. கலை கலைக்காகத்தான் என்பது அர்த்தமற்ற குட்டையைக் குழப்பும் கலோகம். கலை யாருக்காக? என்று சிந்திக்கும்போது, தேவை யுடையவர்களுக்காக அனுபவிப்பவர்களுக்காக என்னும் செவ்விதமான கருத்தே பெறப்படுகின்றது. தேவையுடையவர்கள் மக்களின் கூட்டமே சமுதாயம்.

ஆகவே கலை சமுதாயத்துக்காகத்தான், என்பது தெட்டத் தெளிவாகின்றது.

ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளியிடம் இருக்க வேண்டியதான் ‘சமுதாயப் பிரக்ஞை’ என்னும் பாரிய சண்டேட்ட த்திலும் காலைவைத்துச் சறுக்கி விழுந்திருக்கிறூர் ஜெயகாந்தன். சமுதாயப் பிரக்ஞை அற்ற ஒரு படைப்புத்தானும் இல்லையென்பது அவரது புதிய மார்ச்சவாதம். சமுதாயப் பிரக்ஞை என்பது எவ்வகையான படைப்புக்களில் உண்டு-எப்படியான படைப்புக்களில் இருப்பதில்லையென விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமாயின் ‘சமுதாயம் என்றால் என்ன’ என்பதிற்றெளிவு ஏற்படுதல் வேண்டும்.

ஜனநாயக ஆட்சி என்பதற்கு ஆபிரகாம் விங்கன் தருகின்ற மெய்யான விளக்கம் ‘மக்களால் - மக்களுக்காக - மக்கள் நடாத்தும் அரசு’ என்பதாகும். அரசர்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோரது ஆட்சியை வன்மையாகக் கண்டித்து, ஜனநாயக ஆட்சிதான் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நடைபெற வேண்டுமெனக்கருதினார். ஜனநாயக ஆட்சி அமையவேண்டுமானால், அவ்வரசு மக்களால் நிறுவப்படவேண்டுமெனக் கண்டார். இங்கு ‘மக்கள்’ என்பதில் அரசர்களோயோ பிரபுக்களோயோ குறிப்பிடவில்லை அவர்களையும் மக்களாகக்கொண்டிருந்தால், அவர்கள் நடாத்திய அரசும் மக்களால் நடத்தப்

பட்டதாகவே விங்கன் என்னி இருக்கலாம். ஆனால் விங்கன் கருதிய மக்கள் விவசாயிகள், தொழிலாளிகளான பெரும்பாலுமைச் சமூகம்.

விங்கன் ‘மக்கள்’ என்யாரைக் கருதினாரோ, அவர்களைத்தான் சமுதாயம் என்னும் சொல்லும் இங்கு உள்ளடக்கு கின்றது. பெரும்பான்மை மக்களை உள்ளடக்கிய அந்தச் சமுதாயத்தின் பிரக்ஞா தான் படைப்புக்களில் இழையோடு வேண்டும். இவர்களைவிடுத்து, ஜெயகாந்தன் கருதும்மேற்தட்டு மனிதர்கள் - சொகுசு நாற்காலிக் காரர்கள் - மச்சலீட்டுவாசிகள் - சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் சமுதாயம் என்பதனுள் அடக்கமாக மாட்டார்கள்; அவர்கள் சமுதாயத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள்; சமுதாயத்தை மீறிய வர்கள். அவர்களை ‘ஆடும் நாற்காலிகளில் ஆடவைத்து’ப் பரார்ப்பது ஜெயகாந்தனுக்கு இன்றிருக்க்கூடிய சமுதாயப் பிரக்ஞாயோடு கூடிய பார்வையாக இருக்கலாம். பாவும்! இது அவரதுபாதை மாற்றத்தின் கோளாறன்றி வேறொன்றல்ல!

ஓர் இலக்கிய கர்த்தாவிடம் ‘இப்படியான இலக்கியத்தைத் தான் படைக்கவேண்டும்’ எனவற்புறுத்தக் கூடாதென்பது ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்ததுதான் எனவே வற்புறுத்தவின் பெயரில் இலக்கியம் என்பதற்கு இடமே இல்லை.

அரசியல் வாதிகளில், நகக்கப்படுகின்ற - ஒதுக்கப்படுகின்ற பெரும்பான்மை மக்களான ஏழைமக்களின் விடிவை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளவர்களின் நோக்கும், சமுதாயப் பிரக்ஞா உடைய இலக்கியகர்த்தாவின் நோக்கும் ஒன்றூக்கவே இருக்கும். இவர்கள் சமுதாயப் பிரக்ஞாயோடு இலக்கியம் படைக்கப்படவேண்டுமென எதிர்பார்ப்பதும், அவ்வாறே படைப்பதும் தவறல்ல: அவ்வாறு ஆக்கப்படாத- சமுதாயப் பிரக்ஞாயற்ற இலக்கியங்களைப் படைத்துப் பணம் பண்ணுவது தான் மன்னிக்கவியலாத மகாதவறு. சமுதாயப் பிரக்ஞாயே வற்றிப்போன ஜெயகாந்தன் பார்வையில் இப்போது படுகின்ற சமுதாயப் பிரக்ஞா செல்வச் சீமான்களின் பாலியல் ஒன்றுதான்: அவர் பாணியிற் சொல்வதனால் ‘செக்ஸ்’ மட்டுந்தான்! அவர் உருவாகியதே அரசியல் வாதிகளினால்தான் என்பதையும் மறுப்பாரா?

ஜெயகாந்தனின் மொழி நடையிலும் தற்போது ‘தொழுநோய்’ பிடித்து வருகின்றது. அவர் தற்போது தமிழுமல்லாத ஆங்கிலமுமல்லாத புதிய வாந்தியை எடுக்க ஆரம்பித்துள்ளார் ஆங்கிலம் படித்த தமிழர்களுக்காக - மாளிகை வாசிகளுக்காகத் தமிழில் ஆங்கிலத்தைக் கலப்படம் செய்து இலக்கியம் படைக்கின்றார். அவர்களுடைய

பிரச்சனையே எழுதும் போதில் அவர்களின் மொழி நடையில் தான் எழுதவேண்டும் போலும்.

கடந்தகாலத்தில் ஜெயகாந் தன் படைத்த இலக்கியங்களுக்கு ஒருவகை ‘மெஸ்’ இருந்ததென் பது உண்மை. அந்த மெஸுக்கு ரிய காரணத்தை ஜெயகாந்தன் முகவரைவாங்கும் எழுத்தாளராக இருந்தகாலத்தில், அவரது ‘ஒருபிடிசோரு’ என்ற சிறுக தைத் தொகுதிக்கு எழுதிய முகவரையிற் தி. ஐ. ர. மிகத் தெளி வாகப் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றார்:

அவருடைய “கதைகளில் வரும் பாத்திரங்களைல்லாம் தெருவிலே, குடிசையிலே, பிளாட்பாரத்திலே, கூவம்நிதிக் கரையிலே காணக் கூடியவர்களின் பிரதி பிம்பங்கள் தான் மேலுக்குத் தருக்கான நடுத்தரவுக்குப் பொம்மை மாணிடர்களையோ, உலக இன்பங்களைபோகமாக அனுபவிக்கும் மாளிகை மனிதர்களையோ ஜெயகாந்தன் கதைகளிலே காணமுடியாது. ஜெயகாந்தனின் கற்பணத் துலாக்கோல் எங்கேயாவதுசாயுமானால், ‘பேவ்மெண்ட்’ வெயில்பக்கம் சாயுமே ஒழியப்பக்கத்தில் உள்ள மச்சு நிழவிலேசாயாது. காரணம் அவர் சித்தரிக்க எடுத்துக் கொண்டது, மனிதவர்க்கத்தையே. கோடிக் கணக்கான மக்கள் வாழ்வை விட்டு, பொறுக்கிய சில மனிதரின் வாழ்வைச் சித்தரித்தால், அது மனிதவர்க்கத்தின் சித்திர

மானுமா? அதைச் சித்திரத்தி விருந்து மனிதனும் எந்த நிலைக் குவந்து நிற்கிறது என்று நாம் அறியமுடியுமா?”

அன்று மனித வர்க்கத்தின் சித்திரத்தைப் படைப்பவரெனத் தி. ஐ. ர. வினாற் போற்றப்பெற்ற ஜெயகாந்தன் இன்று சித்தரிப்பது மனிதவர்க்கத்தின் சித்திரமா? ‘கோடிக் கணக்கான மக்கள் வாழ்வைவிட்டு, பொறுக்கிய சில மனிதரின் வாழ்வைச் சித்தரிக்கின்ற அளவுக்கு ஜெயகாந்தனின் பார்வை இன்று ஏன்தான் கோணலாகிப்போயிற்கே! அன்று ‘மனிதவர்க்கத்தையே’ சித்தரித்த ஜெயகாந்தன் இன்றுதுமாறிப்போய்விட்டது மட்டுமல்ல, தடுமாறிய போக்கே சரியெனச் சப்பைக் கட்டுக் கட்டுவதும், கருத்துக்களை வெளியிட்டுக் குழறுபடி செய்வதுமே வேடிக்கையாகத் தோன்றுகின்றது. இந்த நலீன ஜெயகாந்தனின் வீழ்ச்சிக்கு, அவருக்கேற்பட்டுள்ள தடுமாற்றம் மட்டுமல்ல, இயல்பாகவே அவருக்குள்ள தலைக்கனமும், செக்ஸ் இலக்கிய இச்சையும் காரணங்களாகும். நல்லிலக்கியவாதி ஒருவர் தடுமாறிப் படுகுழியில் விழுந்து விட்டதைக் கண்டு நாம் வேதனை உருது இருக்கமுடியாது. இராவணேன் வரன் தன் வாயினுற் சொன்னது போல ‘நாசம் வந்துற்றபோது நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன்’ என ஜெயகாந்தனும் இனிமேல் வாய்விட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதுதான்,

விடுதலையும்

புதிய

எல்லைகளும்

மு. தலையசிங்கம்

நமக்குரிய முன்னேட்டமும் வழிகாட்டும் பொறுப்பும் தற் செயலாக ஏற்பட்டதுமல்ல; இரண்டொரு எழுத்தாளர்களின் அதிர்ஷ்டவசமான சாதனையின் காரணமாக ஏற்பட்டதுமல்ல. தனித்தன்மை நிறைந்த ஒரு புதுப்பரம்பரையின் எழுச்சிக்கு ரிய தர்க்கரீதியான அறிகுறிகள் தான் அவை. தி. மு. க. வையும் அகிளின் முதல் பார்த்தசாரதி வரையுமின்னள் ‘பெரிய’ எழுத்தாளர்களையும் உண்மையாகவே பெரிதாக மதிக்கும் ‘ரசிகர்’களைத்தவிர மற்றவர்களுக்கு அது தெரிந்த விசயந்தான். இருப்பினும் விமர்சகன் ஒருவன் தனது பார்வையை அப்படிக் ‘கட்சி’ சேர்ப்பதன்மூலம் நிருபித்துவிட முடியாது. தர்க்கரீதியான காரணங்களைக் காட்டுவது அவனது பொறுப்பாகும்.

அத்தகைய காரணங்களைச் சுருக்கமாக இங்கு குறிப்பிடலாம் விசயம் தெரிந்த தமிழக எழுத்தாளர்கள் ஈழத்து எழுத்தாளர்

களையே தங்களது முன்னேடிகளாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்றும் அத்தகைய முன்னேடிகளுக்கு உதாரணங்களாக கைலாசபதியையும் கணேசவிங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் முன்பு குறிப்பிட்டேன். ஆனால் ஈழத்தில் வளர்ந்துவரும் புதுப்பரம்பரையினரோ இந்த முன்னேடிகளையே தங்களது இலட்சியத்துக்குரியவர்களாக நினைத்துக்கொள்வதில்லை. அதாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய மரியாதையை அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கும் அதேவேளையில் அவர்களையும் விட அப்பால் தங்களால் போகமுடியும் என்றும் போகவேண்டும் என்றும் நினைத்துக்கொள்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அது வொன்றே தனி த்தன்மை நிறைந்த ஒரு புதுப்பரம்பரைவளர்ந்து வருகிறது என்பதையும் நமக்குக் கிடைத்துள்ள வழிகாட்டும் பொறுப்பு தற்செயலாக ஏற்பட்ட தொன்றல்ல வென்பதையும் நிருபிப்பதாகவிட

ருக்கிறது: என்னைப் பொறுத்த வரையில் இவர்களைக்கொண்டே தான் எதிர்காலத் திசைகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்றும் இனங்காட்ட வேண்டுமென்றும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. நான் நிந்தளவுக்கு இரண் டொரு மாதங்களில் அவர்களின் சிருஷ்டிகள் வெளிவரக்கூடியவையாக வும் இருக்கின்றன. அப்போது எதிர்காலத் திசைகள் திட்டவட்டமாகத் தெரியவந்துவிடும்.

முன்னேடுகளையும் வென்று செல்லும் பார்வையையும் திற மையையும் காட்டும் புதுப்பரம்பரையினர் பரவலாக இருக்கின்றனர் என்பதை நிருபிக்க ஸழத் திலுள்ள தரம்வாய்ந்த எழுத் தாளர்களின் பட்டியல் ஒன்றைக் காட்டுவது இன்னேர் வழியாக இருக்கும். ஆனால் அதைக்கூடச் செய்யாமல் ஒவ்வொரு துறைக் குழுமிய இரண்டொரு உதாரணங்களைக் காட்டுவது போதுமாகப்படுகிறது எனக்கு. கவிதைத் துறையில் மஹாகவி, மு. பொன்னம்பலம், முருகையன், நூல்மான், நீலாவணன் ஆகியோரையும் விமர்சனத்துறையில் க. கைலாசபதி, ஏ. கே. கனகராட்ன, மு. தலையசிங்கம் ஆகியோரையும் சிறுகதை - நாவல் துறைகளில் செ. கணேசலிங்கன் முதல் எஸ். பொன்னுத்துறையுடாக மு. தலையசிங்கம்வரை பலரையும் அத்தகைய உதாரணங்களாகக் காட்டலாம். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமிழக எழுத்தாளர்களைவிடத் தங்களுக்கேயுரிய விதத்தில் ஆழமான பரிமாணங்களைக் காட்டுவார்களாகவே இருக்கின்றனர்.

எனவே நமக்குக் கிடைத்துள்ள வழிகாட்டும் பொறுப்பு தற்செயலாக ஏற்பட்டிருந்தல்ல புதுப்பரம்பரையின் எழுச்சிக்

குரிய தவிர்க்கமுடியாத அறிகுறி அது.

நாம் காட்டும் வழி எந்துவையான வழி என்பதை இனிமீ ஆராயலாம்.

அதை, தமிழ்நாட்டு விசயம் தெரிந்த எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் எங்கள் எழுத்தாளர்களில் எவர் எவரைத் தங்கள் முன்னேடுகளாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் எடுக்கிறார்களோ அவர்களைக்கொண்டு அறிந்து கொள்ளலாம். அதேபோல நாம் இங்கு எந்தெந்தப் பத்திரிகைகளைத் தரமான பத்திரிகைகளாக எடுக்கிறோமோ அவற்றைக்கொண்டு கணித்துக்கொள்ளலாம்.

கைலாசபதி, கணேசலிங்கன், டெராமினிக் ஜீவா ஆகியோரே தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களால் தம் முன்னேடுகளாக எடுக்கப்படும் முக்கிய எழுத்து எழுத்தாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொள்வது நியாயமானதுதான் என்று நிருபிக்கும் வகையிலேயே முக்கியமாக கணேசலிங்கன் கைலாசபதி ஆகியோரின் சிருஷ்டிகளின் தொகையும் தரமும் இருக்கின்றன. அதேபோல் நாம் இங்கு ஏற்றுக்கொள்ளும் தரம்வாய்ந்த பத்திரிகைகளாக தாமரையலிங்கம் ஆகியவையே இருக்கின்றன.

கைலாசபதி, கணேசலிங்கன் ஆகியோரும் தாமரையலிங்கம் ஆகிய பத்திரிகைகளும் எந்துவையான இலக்கிய வழியைக் காட்டுகின்றன? கணேசலிங்கன் வெளிப்படையாகவே, தான் மார்க்கிசை சித்தாந்தத்துக்கு ஏற்பத்தான் கதை எழுதுவார் என்று பலவிடங்களில் கூறியும் எழுதியும் வருகிறார். அவரது

கதைகளும் அச்சித்தாந்தத்துக்கு ஏற்பவே அமைந்திருக்கின்றன. கைலாசபதியோ, அறிந்தோ அறியாமலோ அல்லது பயிந்தோ பயப்படாமலோ, தன்னை ஒரு போதும் ஒருமார்க்கீட்டிய சித்தாந்த வாதியாக வெளிப்படுத்த முயல் வதில்லை. நடுநிலை வகிக்கும் ஒரு பல்கலைக்கழக அறிவாளியாகவும் விமர்சகராகவும் துரைத்தனப் பேர்வழியாகவும் மட்டுமே காட்டிக்கொள்ள விரும்பும் அவர்தனது கட்டுரைகளுக்குரிய பார்வைக்கோணமாக எடுத்துக் கொள்வது மார்க்கீட்டிய சித்தாந்தத்தின் பார்வைக் கோணத்தைத்தான். எனவே அவரும் அவ்வழியேதான். தாமரையும் வெளிப்படையாகவே தன்னை ‘மார்க்கீட்டிய முற்போக்கு’ இதழாகக் கூறி கீடுகொள்கிறது. மல்லிகை திட்டவட்டமாகத் தனது எல்லையை அவ்வாறு வரையறுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் அதன் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் பூரண ஆதரவும் மார்க்கீட்டியத்தின் பக்கமேதான்.

இவற்றைக்கொண்டு பார்க்கும்போது ஈழத்திலுள்ள எல்லாத் தரம்வாய்த் தமிழ்தாளர்களும் மார்க்கீட்யவாதிகள் என்று சொல்லமுடியாவிட்டாலும் விசயம் தெரிந்த தமிழ் நாட்டவர்தங்கள் முன்னேடிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளும் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் எல்லாரும் மார்க்கீட்யவாதிகளாய் இருக்கின்றனர் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல் விசயம்தெரிந்த ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் தரம்வாய்த் பத்திரிகைகளாக மார்க்கீட்டியப் பத்திரிகைகளே இருக்கின்றன என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த முடிவு பலருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம்.

எழுத்டு வருடங்களுக்குமுன் முட்டை எறிதலோடும் கட்சிக் கூட்டங்களோடும் ஆரம்பித்த வர்கள் இன்று உண்மையாகவே ‘முன்னேடிகளாக’ நிற்குமளவுக்குச் சாதனையும் செய்துள்ளார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது எல்லோருக்கும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விசயமல்லத்தான். அதனால் இதை மறுப்பதற்கு அவர்கள் பல காரணங்களைக் காட்ட முன்வரலாம். முக்கியமாக நான் எடுத்துக்கொண்டுள்ள அளவுகோல்கள் சரியல்ல என்று கூறலாம். உதாரணமாக அங்குள்ள மார்க்கீட்யவாதிகள் இங்குள்ள மார்க்கீட்ய எழுத்தாளர்களைத் தங்களது முன்னேடிகளாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதற்காக நாமும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமா என்று கேட்கலாம். ஆனால் அப்படிக் கேட்பவர்கள் கைலாசபதி, கணேசலிங்கன் ஆகியோரின் நூல்களின் தரத்தை மறுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். அது முடியுமா? முடியாது என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயமாகும். அதாவது எதிர்காலத்தில் நாம் எடுக்கப்போகும் வளர்க்கியின் திசைகளோடு ஒப்பிடும்போது இவர்களது முயற்சிகள் மிக மிக அற்பமாகப் படுகின்றன என்பது உண்மைதான் ஆனால் இப்போது இருப்பவற்றேடு ஒப்பிடும்போது இவர்களின் ஆக்கங்கள் பெரும் சாதனைகளாகவே இருக்கின்றன என்பதை மறுக்கமுடியாது. முருகையன் கைலாசபதியின் ஆங்கில நூலைப்பற்றி எழுதியபோது குறிப்பிடத்து இங்கு கவனிக்கத் தக்கது. சங்க இலக்கியத்தில் குயிலும் சங்க இலக்கியத்தில் நரியும் என்றாலியில் எழுதிவரும் தற்காலப் பண்டிதப்போக்கோடு ஒப்பிடும்போது இவர்களுது சாதனைகள் பெரும் மரபு

உருவாக்கிகளேதான்: அதை
மூப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்ததாக விசயம் தெரிந்த
தமிழக எழுத்தாளர்களும் வாச
கர்களும் மதிக்கும் மழுத்து எழுத்
தாளர்களுள் மார்க்கியவாதிக
ள்ளலாத வேறு பலரும் இருக்கின்றனர் என்றும் கூறலாம்.
சிலரை இதற்கு உதாரணமாக
வும் காட்டலாம். அதுவும் உண்மைதான். அதேபோல் எந்தவிதமறப்புக்கும் எதிர்ப்புக்கும் இடமின்றி தற்காலத் தமிழ்க் கவிதைத்துறையில் தலைமை தாங்கும் பொறுப்பு ஈழத்துக் கவிஞர்களுக்குரியதாகவே இருக்கிறது என்றும், அப்படித் தலைமை தாங்கும் கவிஞர்களில் எவ்வும் பூரணமான மார்க்கிய வாதிகளாக இல்லை என்றும் கூறலாம் அதையும் மறுக்கமுடியாதுதான். அத்துடன் நம் எழுத்தாளர்களில் தமிழக எழுத்தாளர்கள் வைக்கத்தொடங்கியிருக்கும் நம் பிக்கையானது ஈழத்தில் பரவலாக ஏற்பட்டுள்ள இலக்கிய விழிப்பினதும் சாதனையினதும் காரணமாகத் தூண்டப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய இரண்டொரு தனிப்பட்ட முன்னேடிகளால்மட்டும் உருவாக்கப்பட்டதில்லை என்றும் வாதாடலாம். அதற்கு உதாரணமாக கனகசெந்திநாதன் எடுத்துக்காட்டும் விதத்தில் பகீரதன் - பார்த்தசாரதி ஆகியோரின் வருகையோடு ஏற்பட்ட சர்ச்சைக்குப்பின் ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ள சிறுகதைத்தொகுதிகள், நாவல்கள், விமர்சனங்களுக்கள் ஆகியவற்றின் தொகையையும் பட்டியலையும் குறிப்பிடலாம். அரசுநிறுவனத்தின் அழகு வெளியீடுகளையும் யாழ் - இலக்கிய வட்டத்தின் கூட்டு முயற்சிகளையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டலாம். ஏற்லாவற்றிலும் உண்மைகணிசமான அளவுக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது:

ஆனால் இலக்கிய ரீதியில் 'வழி' என்று குறிப்பிடும்போதும் அதை ஏறக்குறைய பத்துப்பதி கீழ்ந்து வருடங்களுக்குரிய நமது சாதனைகளைக்கொண்டு பார்க்கும் போதும் மார்க்கிய சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் வழிதான் தன்னை உயர்த்திக்காட்டக்கூடியதாய்த் தெரிகிறது அதாவது அப்படித் தெரிகிறது என்று நான்நினைக்கிறேன். இலக்கியத்தை ஆழ்ந்த அக்கறையோடு அனுகூதலும் காலத்தினதும் சமூகத்தினதும் போக்கை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்களையே சிருஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற தாகமும் பொதுவாக ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் எல்லாருக்குமுரிய பண்புகளாக இருக்கின்றன. அவைதான் நாம் காட்டும் பொதுப்படையான 'வழி' என்றால் அந்த வழியையே ஆழ அகலமாகக் காட்ட முயன்று அதில் வெற்றியும் ஈட்டியவர்களாய் நமது மார்க்கிய முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் இன்று தெரிகிறார்கள்.

பலருக்கு இப்படிக் கூறுவது சைக்கலாம். நானும் முன்பு இந்தளவுக்கு நம்பிக்கை இவர்களில் வைக்கவில்லைத்தான். ஆனால் சுந்தாலும்சரி சைக்கவிட்டாலும்சரி இதை விழுங்கிக்கொள்வது அவசியம் என்று நான் நினைக்கிறேன். விழுங்கிக்கொண்டால்தான் என்ன காரணத்தினால் இவர்களின் வழி வென்று குறிக்கிறது என்பதையும், அந்த வழி சரிதானு அல்லது அதுதானு இனியும் தேவைப்படும் வழி என்பதையும் ஆராயக் கூடியதாய், இருக்கும்; (வளரும்)

அனைவரும் படிக்கவேண்டிய
சமூத்து இலக்கீயநூல்
யாழ்வாணன்

எழுதிய

அமரத்துவம்

(சிறுகதைக் கோவை)

விலை: ரூபா 2-50

கிடைக்குமிடம்:

எஸ். கிருஷ்ணசாமி
33, பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

மு. கனகராசன்
எழுதிய

‘கழுமூலியின் காதலீ’

— நாடகநூல் —

வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பம்

விலை

கழுமூல துட்டனவல்லன், அவன்
தமிழரைப் பகைக்கவில்லை; தன்
தேசத்தை நேசித்தான். கழுமூல
ஒரு முருக பக்தன்; அவன் காதலித்ததோ
ஒரு தமிழ்ப்பெண்ணை என்பதைச்
சுவைபட விளக்கும் நாடக நூல்.

1

ரூபா

அனைவரும் படிக்கவேண்டிய அருமையான நூல்

MALLIKAI

MARCH 1970

Registered as a News Paper in Ceylon.

கமலா கராஜ் அன் இன்டஸ்டிலீஸ்

தி. ஸ்ராண்மி வீதி,

யாழிப்பாணம்.

நவீன அமைப்பு வீடுகளுக்கு

- ★ கிறிஸ்துவ ஜனவளக்ளி
- ★ கேற்றுக்கள்.
- ★ நூல் பிட்டிங்கூகள்
- ★ வெறி, வான் செலிகளும் உழவு இயந்திரம் இயந்திரப் பட்டகு, கார் போன்ற வற்றின் உதிரிப் பாகங்களும் ஒட்டவும் கடைச்சலுக்கும் சிறந்த தொழில் நிலையம்.

KAMALA GARAGE & INDUSTRIES

53, Stanley Road,

JAFFNA

60, கல்தூரியார் வீதி, யாழிப்பாணத்தில் வரிப்பவரும் மல்லிகை ஆசியறும் ஷேஷ் டொமினிக் லீவா அவர்களுக்காக, மல்லிகை சாதனங்களுடன் முதல் வகுக்கா அச்சியற்றப் பெற்று.